LIBČICE NAD VLTAVOU

NAPSAL JULIUS NÁDVORNÍK
(do digitální podoby převedl J.Semián)

Pravěk 2
Doba historická 2
Držitelé 2
Osedlí 3
Úvod 3
Domek č. 1 4
Domek č. 2 4
Domek č. 3 4
Obecní pastouška č. 4 4
Statek č. 5 4
Statek č. 6 5
Chalupu č. 7 6
Statek č. 8 6
Statek č. 9 7
Domek č. 10 8
Chalupa č. 11 8
Statek č. 12 9
Domek č. 13 10
Domek č. 14 10
Chalupa č. 15 10
Domek č. 16 11
Hospoda č. 17 11
Domek č. 18 11
Usedlost č. 19 11
Č. 20 12
Statek č. 21 12
Č. 22 12
Statek č. 23 12
Domek č. 24 13
Domek č. 25 13
Domek č. 26 13
Domek č. 27 13
Domek č. 28 13
Domek č. 29 13
Domek č. 30 14
Domek č. 31 14
Domek č. 32 14
Evangelický kostel č. 33 14
Pastviště č. 34 14
Obecní pastviště č. 35 14
Hliniště (cihelny a domky) č. 36. 14
Č. 37 dům 14
Č. 38 domek 14

Převedl Jakub Semián v roce 2004.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

Č. 39 – 40 14
Souhrn 14
Liběhrad (a železnice)..... 15
Kostel..... 16
Faráři..... 18
Fara 20
Škola 20
Učitelé..... 22
Místní události 22
Závěr 23

V půvabném údolí řeky Vltavy, na jejím levém břehu, rozložila se prastará osada Libčice Jméno své odvozuje od svých zakladatelů rodu Libčiců.

Pravěk

Místo Libic osídleno bylo již v době neolitické. Při odkopávce hlíny ve Fischerově cihelně našly se střepy volutových nádob neolit. Kultury (Kraj. Mus. Kralup.) a brusle, upravené ze zvířecí kosti.
R. 1886 u vsi otevřeno bylo 12 hrobů s celými kostrami a v jednom našlo se 5 kroužků s esovitým zakončením (Arch. Pam. XIII 382). R. 1887 při stavbě nové silnice do Letek v hloubce 2,50 m objeveny byly 2 řady hrobů s kostrami, uloženými v zetlelých rakvích z borových prken. U každého hrobu nad hlavou nebožtíkovou byl čtyřhranný kámen z hrubého pískovce. U jedné kostry bylo 5 otevřených kroužků z bronzového drátu s esovitým zakončením (Arch. P XIV).
R. 1892 za evangelickým hřbitovem vykopány byly nádoby, meandrem zdobené, z doby dobřichovského pohřebiště. (Arch. Pam. XV 655)
A již r. 1840 Krolmus rozkopal „V průhoně“ 60 mohylek z laténské doby a v chýnovském háji slovanské hroby (Legend. Bojiště na Tursku – Schránil).

Doba historická

Držitelé

V dějinách po prvé o Libičicích zmiňuje se zakládací listina benedikt. Kláštera v Břevnově. V ní kn. Boleslav II. Pobožný roku 993 mezi jinými osadami daruje Břevnov. klášteru ves Libčice, pole, les a část řeky od místa řeč. Stranil až k Podhrodcím (Erben-Regesta Boh. I 34).
R. 1052 kn. Břetislav I., zakládaje kolegiátní staroboleslavský kostel, dává mu za hlídače Sematu z Libčic (Erben I 48).
Král Vladislav II., zakladatel maltézského kláštera v Praze r. 1159, věnoval mu Libčini (!) s vinicí nedaleko a s rolí řečenou Ostružen (Tomek – Děj. M. Prahy III).
Když cisterciácký řád prodal klášter Landšperk k novému biskupství litomyšlskému, za stržené peníze koupil si Libčice n. Vlt. A platy v sousedství (Českosl. Kronika Šimák I, 3, 839). Ale již r. 1420 byly řádu uloupeny v husitských bouřích. Po válce Libčice byly zbraslavskému klášteru vráceny a ten r. 1558 prodal je Jachymu Šlikovi z Holiče.
Rok potom týž držitel postoupil e Floriánu Gryspekovi na Nelahozevsi (Sedláček – Místopisný slovník). Zadlužené nelahozev. Panství r. 1621 Ofka Gryspeková prodala Polyxeně z Lobkovic. Od té doby Libčice drželi Lobkovicové až do zrušení poddanství r. 1848.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

Osedlí

Úvod

Dle ber. rolly z r. 1654, nelahozev. notáře r. 1658, pozemk. knih o velvar. S . I-III i o. s. kralup., terezián. I josefin katastru, kn. Kostel. Počtů libčick. Kostela I.-III., minic. A libč. Far. Matrik vystřídali se na libčických statcích, chalupách i chaloupkách tito osedlí:
Dle ber. rolly r. 1654 byl na usedlosti (nyní č. 17) Matěj Uher. Měl 15 strychů rolí, sel na jaře 3 ¼ strychu a držel 1 jalovici a 5 ovec.
Potažní statek zv. Holosovský (nyní č. 19) držel 36 strychů rolí a byl pustý. Po stavení bylo jen místo.
Potažní statek Jiříka Uhra (nyní č. 21) držel 57 strychů rolí. Hospodář vzdělával na zimu 7 ½ strychu, na jaře 5 strychů a ostatní nechával ladem: neměl dobytka.
Chalupa Martina Kocourka (nyní č. 23) držela 36 strychů rolí. Osil na zimu 3 strychy a na jaře 5 strychů. Měl 1 koně, krávu a svini.
Potažní statek, zvany Albrechtovský (nyní č. 5) s 66 strychy rolí byl pustým a po stavení bylo jen místo.
Potažní statek Václava Vydry (č. 6) s 54 strychy rolí.
Hospodář na zimu zasel 2 strychy a na jaře 1 strych.
Měl potah a víc nic.
Chalupa Jakuba Konopasa (nyní č. 7) držela 18 strychů rolí. Osil na zimu 2 ½ strychu a 4 strychy na jaře. Měl 1 potah, 2 krávy a 4 svině.
Potažní statek Novákův (nyní č. 8) byl pustý a bylo po něm jen místo. Všech 72 strych leželo ladem.
Potažní stek Matěje Hovorky (nyní č. 9) držel 54 stychů rolí. Oseto bylo na zimu 9 ½ strychu a na jaře 10 strychu. Měl 2 potahy, 2 krávy a 2 svině.
Chalupa Jana Hudce s 36 strychy rolí. Zaseto bylo 3 ¼ strychu na zimu a 2 ½ strychu na jaře. Byla tu kráva a 3 svině.
Potažní statek Jana Holousa (nyní č. 12) s 53 strychy rolí. Zaseto měl 8 ½ strychu na zimu a 9 ¼ strychu na jaře. Byly tu 2 potahy, 2 krávy, 3 jalovice a 7 sviň.
Celkem tehdy bylo v Libčicích 7 potahů, 8 krav, 4 jalovice a 22 sviň.
Tato ves, praví ber. rolla, na stavení může býti a leží při řece Vltavě. Role má pšeničná, luk namále a vinice čisté. Jejich příležitost k živnosti v dobrém způsobení jest.
R. 1713 Albrechtovský statek (č. 5) byl již osazen, ale jeho pole stále ležela ladem.
Statek č. 6 držela vdova Anna Pilná, ale měla vzděláno je 9 strych.
Chalupa č. 7 byla již zcela vzdělána. Novákův statek č. 8 ještě měl role ladem. Statek č. 9 ladem měl 9 strychů rolí. Chalupa č. 11 ladem měla 12 strychů rolí, u statku č. 12 ladem 12 strychů, u chalupy č. 17 vše bylo zoráno, na statku č. 19 vše pusté a u statku č. 21 obděláno jen 21 strychů.
Celkem r. 1713 obděláno bylo 215 strychů a ladem leželo 324 strychů! A tak tomu bylo ještě r. 1718.
Obytné budovy a chlévy většinou byly dřevěné a stodoly dřevěných koster, vyplněných „štycholci“ a vymazané hlínou. Vše kryto bylo došky.
Na polích I. tř. klidilo se po strychu výsevu 5 mandel obilí, II. tř. 3 ½ mandele a III. tř. 2 mandel. Na zrně 3-3 ½ čtvrtce. Dříví se vozilo z lesů vzdálených 3-4 míle cesty (z Lán) a za sáh platilo se 51 kr.
Dle ber. rolly bylo u Libčic 534 str. rolí. Z nich I. tř. 95 strychů 3 ¼ vřetele, II. tř. 179 strychů 1 věrtel a III. tř, 190 strychů ½ věrtele. Pastvin bylo 4 strychy ½ věrtele, pustin 16 str. 2 větr., ovocných zahrad 5 strychů 2 věrtele. Pustých polí 56 strychů.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

Na poč. 18. st. spustlo tedy rolí šesteronásobně, nebylo lidí ani dobytka, ani nářadí (Rakon. Kreis Mulhaus. N 45. Rustikal. Katastr).
Názvy polí u Libčic před 200 lety byly: U hrušky, u vazu, na padesáti, na příčce, na cestách u vody, v úvozích, na vrších, na zahradě, na radlici, u kříže, na vinici, u kameničky, na čtverách, na okrouhlíku, nad hřebenkou, nad Prahou, nad hájem, za humny, u leteckého háje, u kopců, za břehem, na dolíku, v dolejších úvozích, na provázku, na ztezkách, nad bílou hlinou, u křížové cesty, na hrádku, u průhona, v loužku, na úzkém, nad ostružinou, na rovině, na Levíně(?) a u komínku (Teresián. katastr).

Domek č. 1 na obecním pozemku r. 1787 náležel zedníku Tomáši Poláčkovi. Potom držel jej Josef (Kateřina) Kder, tesařský tovaryš, jenž r. 1830 odevzdal jej v ceně 100 zl. synu Janovi. R. 1846 koupil jej Josef Titěra, r. 1873 Václav (Alžběta) Berka a r. 1898 Josef Berka.

Domek č. 2 se zahrádkou 21 s. postaven byl na obec. pozemku. R. 1787 náležel Janu Dlouhému, jenž z něho platil 1 zl. úroku do nelahozev. zámku a 1 zl. k obci. Robotoval 4 dny o žních. R. 1808 ujal chaloupku Matěj Bartoňský, r. 1868 Josef (Anna) Círek, r. 1896 Marie Haurová, r. 1924 Růžena Márová a r. 1925 Anna Šimáková.

Domek č. 3 s 2 kousky zahrádek na pozemku sedláka Jakuba Šimůnka r. 1787 patřil Janu Kitlovi. Sedlákovi platil 2 zl. ročně a robotoval 4 dny o žních. Potom držel jej švec Jan (Dorota) Sajdl, jenž r. 1817 pustil jej ve 400 zl. zeti Josefu (Anna) Kejři. R. 1830 koupil jej za 108 zl. Antonín (Alžběta) Pučil, r. 1868 Václav Rohan, r. 1908 Antonín Rohan, r. 1922 Marie Márová a r. 1929 Josef (Emilie) Tovarovi.

Obecní pastouška č. 4, v níž bydleli slouhové: Adam Hruška (r. 1684), Ondřej Vomáčka (1689), Jan Poláček (1714), Matěj Husák (1780), Jan Kindl (1797), Jan Fiala (1798), Tomáš Protiva (1800), Václav Himl (1802), Josef Himl (1808), Václav Tichý (1818), Frant. Dlouhý (1821), Josef Lev (1831), Josef Míšek (1868).

Statek č. 5, zv. Albrechtovský, po třicetileté válce náležel Petru Novákovi, jenž sběhl. Nápadníci po něm se nehlásili. Po jeho synu Bartoňkovi dcera Kateřina sice jednu se objevila na panství, ale zase sběhla, aniž kdo o ní věděl. Roku 1654 statek byl odevzdán Janu Hudci. Jenž r. 1670 odevzdal jej synu Vavřinci. Po něm ujal usedlost syn Václav Hudec, jenž r. 1693 vzat byl na vojnu a statek úplně spustl. R. 1702 zapsán byl ve 300 kopách synu Jiřímu Hudci, jenž statek znovu postavil. Mladému hospodáři na zvelebení gruntu poráželo se 200 kop míšen. Ostatní měl spláceti ročními vejruňky po 3 kopách.
Jiří Hudec dosti dobře hospodařil, ale r. 1730 oslepl. Poněvadž jeho mladší syn Josef ještě byl maličký, odevzdal statek staršímu Václavovi. Vymínil si ročně 1 strych pšenice a po 3 stryších žita a ječmena. Bratru Tomáši měl dáti jalovici, Josefovi vola, a že ho dá, bude-li si při zrostu přáti, vyučiti nějakému řemeslu.
Ve statku 24. října byl pár koní, vůz, pluh, brány i jinší nábytky, v slámě 9 mandel pšenice, 40 mandel žita, 15 mandel ječmena, 2 forky hrachu a rovné žebřiny čočky. Do panského důchodu byl dlužen 80 zl. 44 kr. rýn., obilí 11 strychů 1 mírku a záduší 14 kop 30 gr. míš.
R. 1740 Josef Hudec hlásil se o statek. Byl mu vydán a že bratr Václav usedlost v dobrém stavu držel a dluhy uplatil, popustil mu až do smrti 1 strych polí. Tchán nového hospodáře, Matouš Hrstka z Lečic, slíbitl dáti pomoc 1 klisnu (50zl.), 2 krávy (20zl.), dvouletou jalovici (7zl.), 4 kusy ovčího dobytka, prasnici a 2 pololetní prasata.
Stavení statku bylo z dříví a lepenice se šarholcovou podlahou (strop). Mělo světnici, síň a komoru. Přes dvůr bylo stavení pod dvě podlahy, v němž nahoře řezárna a plevník, dole

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

maštal, chlév a ovčín. Vše bylo ve špatném stavu. Jen roubená stodola i její střecha byly dobré (za 40 zl.)
Na zimu bylo zaseto 3 strychy pšenice a 11 strychů 2 věrtele žita. V slámě bylo 9 mandel pšenice, 40 mandel žita, 20 mandel ječmena, 15 mandel ovsa, fůra hrachu a 2 věrtele ovsa.
V chlévě byla 9 letá klisna s ročním hříbětem (30 zl.)
R. 1747 Josef Hudec přišel o koně a polím nemohl dáti náležitou výpravu. Aby tedy statek se nespouštěl, s dobrým rozmyslem na časy budoucí postoupil bratru Václavovi polovici rolí, 3½ kopy záhonů s podmínkou, by polovic všech břemen na sebe vzal. Za to Václav bratru Josefovi dal 63 zl. rýn.
Při usedlosti č. 5 zůstala pole: Kamenická k Chýnovu, u vazu, u cesty na čtverách, na lanině k Tursku a nad hřebennou u křížové cesty. K tomu pod 3 strychy porostlin a zahrad u stavení pod 2 vřetele.
Tak vznikla usedlost č. 15.
R. 1770 Josef Hudec postoupil svoji usedlost zeti Václavu Novákovi v ceně 150 kop míš.
S tím dokonalým výminkem, pokudž jemu Bůh všemohoucí živobytí přáti bude,
s hospodářem byt ve světnici společně a jednu komoru v síni. Kdyby však s hospodářem porovnati se nemohl, z té komory malá světnička učiněná býti má. K tomu každého roku pod 3 věrtele žita, též tolik ječmena sobě síti a s hospodářem, co jemu, Bůh nadělí, při jeho stole spokojen bude. Jestli ale se porovnati moci nebudou, k jeho osetým polím z háje dřív tolik, co potřebuje a zahradu na obci. Též ta hruška vedle Václava Šimůnka pole k jeho užitku připadne.
Bylo to stavení s roubenou světnicí „v kožichu“ (obezděnou nepálenými cihlami) o 3 oknech. Uvnitř 4 lavice a zelená kamna s železným kamnovcem (15 zl.). při světnici byla síň a kuchyň s dobrým komínem. V síni byla komora.
Venku při zemi byly 2 chlévy a komora. V ní sklep z hlíny a nad tím při pavlači 2 komory. U síně byl klenutý sklípek. Vše bylo z cihel a pokryto dobrou střechou (18zl.). Na dvoře byl malý chlívek (2 zl.).
Stodola na štycholce s dvojími vraty. Dříví ve stodole bylo dobré i střecha na 9 párů krovů (54 zl.). Celkem všechny budovy v ceně 151 zl.
Na zimu bylo naseto pšenice 3 strychy (7 zl.) a žita 5 strychů (7 zl. 30 kr.). Ječmena na hromadě 1 strych 2 vřetele (1 zl. 48 kr.), ovsa 2 str. 1 věrt. (1 zl. 36 kr.), prosa 3 věrt. (1 zl. 8 kr.)a hrachu 2 vretele (1 zl. 7 kr.).
V chlévě byl pár tažných volů (40 zl.) a 1 kráva (14 zl.).
Nářadí: 1 okovaný vůz (6 zl.), žebřiny (1 zl. 30 kr.), klanečník (18 kr.), vozové váhy (54), 6 lišní (1 zl. 30 kr.), pluh (1 zl. 30 kr.ú, brány (1 zl.), fasuněk 1 zl. 15 kr.), hnojník (18 kr.), obilní síto (45) , podávky (9), hnojní vidle (8), kopáč (10), kládní sekera (24), ledařská (18), sekera (15), kratce (12), železná lopatka (10), velká sypací truhla (2 zl.), chlebová díž (45 kr.), necky (36), police na hrnce, vál (30), putna (24), železný kotlík (24), dlouhý žebřík (24) a 5 pytlů (1 zl. 15 kr.).
Dluh bylo 46 zl. 3 kr.
Nový hospodář dobře splácel, jen r 1778 nemohl pro vojnu.
R. 1802 syn Antonín Novák prodal chalupu Václavu Zdrubeckému ml. Za 1930 zl. 37 ½ kr. Robotovalo se ručně celý rok 3 dny v týdně a úroků se platilo při sv. Jiří 44 kr. 3 denáry a při sv. Havle 18 kr. 1 ½ denáru, libčickému záduší ze železné krávy 15 kr.
Již r. 1821 koupil chalupu za 4000 zl. František Štulc a r. 1858 prodal ji Josefu (Marie) Kejřovi. Bylo při ní 13 jiter 547 s. polí a 470 s. zahrady. R. 1868 ujal usedlost Josef (Anna) Kejř v ceně 3500 zl., r. 1908 dcera Anna, provd. Za Václava Srba.

Statek č. 6 ve třicetileté vále náležel Václavu Duškovi a drže 7 kop rolí. Po válce byl na statku Jiří Hrouda. R. 1705 odevzdal jej zeti Janu (Kateřina) Pejšovi. Ale ten jsa nedbalý, nikam

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

s tím nemohl. Proto po 2 letech vrchnost mu usedlost vzala, obilí sklidila a něco nadělaných dluhů splatila. R. 1714 ujal Jiří (Anna) Pilný statek za 250 kop míš. S platem 3 kop vejruňků. Po smrti hospodáře vdova Anna prodala usedlost Jiříku Procházkovi. Ten však již r. 1720 pro nemožnost a chudobu chalupu prodal Vítu (Lidmila) Kejřovi. Na statku nebyl nic jen 247 kop dluhů. Kejř z dobrotivostí připověděl Procházkovi ročně dáti 1 strych žita a nechal ho s rodinou ve světnici, pokud se bude srovnávati.
Když Vít Kejř r. 1756 zemřel, vdova sama hospodařila a r. 1768 pustila usedlost nejmladšímu synu Jakubovi.
Stavení tehdy bylo odhadnuto za 181 zl., obilí v zrně a vyseté za 69 zl. 45 kr., dobytka za 46 zl. A hospodářských věcí za 48 kr. 8 kr. dluhů na penězích a obilí bylo za 100 kr. 39 kr.
Teprve r. 1818 Jakub Kejř pustil v 5000 zl. chalupu synu Matěji. Bylo tu 25 jiter 569 2/6 s. rolí a zahrady 728 4/6 s.
Robotoval celý rok 2 dny v týdně s 1 párem koní a 2 dny pěšky od sv. Jana do sv. Václava.
R. 1842 Matěj zemřel a statek v ceně 7581 zl. Připadl nezletilému Janu Kejřovi. Václav Kejř statek najal a r. 1873 ujal. R. 1911 koupil usedlost Josef (Milada) Brejcha a r. 1926 Rudolf (Anna) Stádník.

Chalupu č. 7, zv. Konopasova, ve třicetileté válce náležela Janu Holousovi. Byly u ní 3 kopy záhonů. R. 1675 ujal chalupu syn Jakub Holous. Na libčické záduší nadlužil se obilí za 34 kop 6 gr. Vdova po něm Kateřina, „mnohá leta sedíc na vdovské stolici“, r. 1706 postoupila v 150 kop. míš. chalupu zeti Václavu Zandalkovi.
V chalupě byli 2 voli, 2 krávy, 1 jalovice, 1 dvouletý volek, 16 ovec, 1 svině, vůz, pluh a brány. Na zimu bylo vyseto 1 strych pšenice, 4 strychy žita a najaro 5 strychů ječmena. Obilí v slámě (7. prosince) bylo 17 mandel žita a 16 mandel ječmena.
Vdova si vymínila do smrti byt a vychování neodbyté dceři Kateřině. Jak by k místu přijíti měla, do živnosti 2 krávy, vola, 6 kusů ovce a dle možnosti svatbu. R.1737 vdova po Václavu Zandalkovi vzala si Václava Dlouhého, jenž tu 12 let hospodařil. Potom ujal chalupu syn Tomáš (Kateřina) Zandalka.
R. 1755 ovdovělá Kateřina s 5 dětmi vzala si Václava Pištoru ze Ctiněvsi, jemuž byla chalupa svěřena do zrostu nejmladšího syna.
r. 1763 Pištora zemřel a Kateřina provdala se za Václava Šimonka, jenž měl chalupu vésti do zrostu Martina Zandaly. A ten ji r. 1777 ujal. Za odstup úplně čisté chalupy dal matce 100 zl. rýn.
Robotoval ručně 3 dny týdně a platil úroků (daní) 2 zl. 37 kr. ročně.
R. 1816 přejal živnost v ceně 6860 zl. 58 kr. syn Josef Zandalka. Měla 13 jiter 702 1/6 s. pol í, 1260 s. luk a 363 s. zahrad s vinicí.
R. 1849 převzal chalupu v ceně 1000 zl. stř. syn Václav (Kateřina) Zandala. r. 1871 koupil ji za 3000 zl. Josef (Anna) Bělohradský, jenž r. 1907 odevzdal ji Otakaru (Marie) Bělohradskému.

Statek č. 8 s 10 kopami záhonů ve 30leté válce držel Dlouhý. R. 1694 v 250 kop. míš. po otci jej ujal Martin Dlouhý, ale do roku 1705 zaplatil teprve 68 kop 30 groš. Ostatní splácel ve 4 kopách vejruňků.
Pro kroupy a neúrodu neplatil r. 1710, 1716, 1717, 1726 a 1727.
R. 1735 pustil statek synu Šimonu Dlouhému. Obilí v slámě (5. října) měl 15 mandel žita, 5 mandel ječmena, 7 mandel ovsa, 2 mandele hrachu a 2 mandele čočky. Na zrně byl 1 strych pšenice, vyseté na zimu 2 strychy 1 věrtel a žita 15 strychů.
Dobytka 1 pár koní a 1 sviňku. Nářadí: ojetý vůz, 2 pluhy, 2 brány, žebřiny a fasuněk. Dluhů 54 zl. 27 kr.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

Výměnek: byt v sednici a komoru, kup pole pod 2 strychy, v zahradě hruškový strom, 8 švestkových a krávu na hospodářovu píci.
R. 1760 Šimon Dlouhý oznámil na nelahozeveské kanceláři, že 25 let dle své možnosti císařské a vrchnostenské daně vypláceti se vynasnažil. Ale nyní v těchto vojenských bězích daním a forování odolati nemůže a že skrze veliké neúrody do takových dluhů upadl na penězích 267 zl. 30 kr. 2 den. A v obilí 26 str. 1 věrtel ¾ mírky.
Proto, by se živnost zcela nespustila, nemaje dědiců, pustil ji svému bratru Matěji Dlouhému za 250 kop míš. Matěj pak, maje nějakou movitost, aby hned při odstoupení nebyl obtěžován žebráckou holí, Šimonovi bratru, až do smrti přáti se zakázal výměnku 2 strychy rolí u Božich muk k Letkám a 1 strych 2 větrele k vodě, zahrádku nad stodolu, mimo byt a komoru. Na kanceláři však oznámili, že, když takový nedbalec v dluzích se vynatrefí, dle přirozeného práva ani jeho potomci nemají se hleděti, ale v cizí ruce statek odevzdán býti má. Když ale Matěj Dlouhý z milosrdenství jemu ten výměnek přáti chce, ač ho nezasloužil, Šimon takový s poděkováním k pokoji užívati se zavazuje.
Bylo tu vše zanedbané. Ve stavení roubená světnice s 3 okny, v ní 3 lavice, zelená kamna a měděnec (vše za 14 zl.). Při tom klenutá kuchyně s 1 komorou, maštal s 15 páry krovů (9 zl.). Postranně 3 komůrky od kamene s 8 páry krovů (16 zl.), stodola na štycholce s 11 páry krovů (40 zl.). Pod stodolou klenutý sklípek (5 zl.), klenutá vrata i s závřitím (7 zl.), nová studna s obrubou, okovem a novým provazem (50 zl.), sešlý vůz (12 zl.), starý fasuněk (30 kr.), 4 líšně (14 kr.), žebřiny (1 zl. 50 kr.), sešlý pluh (1 zl. 45 kr.), brány (45 kr.), hnojník (30 kr.), 2 olejové váhy (1 zl.), klanečník k vozu (24 kr.), řezací stolice (2 zl.), dubová stírka do maštale (2 zl.), 2 chomouty se vším koňským příslušenstvím (3 zl.) a jen 2 koně (34 zl.). Dluhů libčickému záduší 203 zl. 49 kr. 3 ½ denáru, do důchodu 106 zl. 7 kr. 2 ¼ den., na komisní špýchar obilí 18 strychů a na kníž. špýchar 7 str. 2 větr. Kromě toho celé řadě věřitelů. Cekem 441 zl. 28 kr. a 26 st. 1 věrt. ¾ mírky obilí!
Matěj dost dobře hospodařil a splácel, jak mohl. Ale r. 1777 umřel a Kateřina, vdova po něm se 4 dětmi vzala si Martina Suka.
Robotoval 2 dny v týdně s potahem a od sv. Jana Kř. Do sv. Václava 2 dyn ručně. Úroku platil 4 zl. 5 kr. 3 denáry. Martinu Sukovi byla živnost propůjčena na 20 let, do zrostu dědice Jakuba Dlouhého. Poněvadž však po uplynutí lhůty Jakub po 6leté vojenské službě domů nebyl propuštěn, Sukovi byla usedlost ponechána ještě 1 rok. R. 1804 Jakub ujal rodný statek ve 4000 zl. Měl 33 jiter 482 ½ s. rolí a 824 s. zahrad. Robotoval jako jeho otčím.
Ale ještě téhož roku prodal usedlost za 8000 zl. Karlu Titěrovi, jenž r. 1813 odevzdal ji synu Janu (Anna) Titěrovi. R. 1846 ujal statek za 3,600 zl. stř. (tři stříbrné dvacetníky na 1 zl. počítaje) zeť Josef (Alžběta) Smolík z Kuří. Ovdovělý Josef Smolík r. 1851 vzal si manželku Kateřinu (z Kozince). Věnem měla 800 zl., 7 kusů peřin s povlaky, šatní almaru a 1 krávu. R. 1878 byl tu Matěj (Kateřina)Brebta, r. 1907 Oldřich Brebta a r. 1913 Otakar (Helena) Suk.

Statek č. 9 ve 30leté válce Matěje Hovorky, po válce Jiřího Vaňka r. 1694 ujal jej za 250 kop míšen. otčím Václav Dušek. Do r. 1705 zaplatil 50 kop a ostatní po 4 kopách ročně. R. 1708 pustil statek Matěji Vaňkovi, jenž r.1737 odevzdal jej zeti Matěji (Rozálie) Zrubeckému. Sny Matěj Vaněk byl vyučen sladovnickému řemeslu a své právo na usedlost postoupil Zrubeckému za 20zl., běhouna (15 zl.)a vystrojení svatbičky. Otci dával výměnku za zimu pod 1 strych rolí, na jaře podobně, popřeje při stole stravu a byt až do smrti. Potom učiní a zaplatí náležitý pohřeb. Švakrové Marjáně, provdané za Václava Floriána, pustí komoru, pokud se bude s hospodářem srovnávati a kousek pole, které sobě vykopal pod 1 věrtel. Kdyby však rozbroj mezi nimi se vyskytl, Marjána i s mužem toho statku i komory prázdna býti má.

Převedl Jakub Semián v roce 2004.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

R. 1765 umřel Matěj Zrubecký a zanechal 5 sirotků. Jednu dceru Kateřinu po něm vzal si za ženu František Rohan, dokud nejmladším syn Jiří nedosáhne 25 let věku. Grunt byl úplně bez dluhů, dobře postavený a vším opatřen.
Vdova Rozina s dvěma dosud neodbytými syny, Tomášem a Pavlem, odešla na výměnek, jehož měla: 2 sterychy pšenice, 6 strychů žita, 2 strychy ječmena, 1 strych hrachu, 1 krávu na hospodářově píci chovati. K tomu byt v chaloupce vedle vrat.
Poněvadž Tomáš padoucí nemocí navštíven byl, hospodář bude mu povinen stravu a byt dávati i do smrti ho šatiti. „Syna Pavla a Jiřího předně do školy posílati a liternímu též křesťanskému cvičení učiti dáti, šatiti, stravovati a jako vlastní otec o ně péči a starost míti ani jim neubližovati.“
Při té živnosti byla od stavení roubená světnice, zvenčí obezděná. V ní 3 okna a kamna (35 zl.). Při světnici síně, v ní klenutá kuchyně s dobrým komínem. U síně 2 komory. Vše z kamene. Nad tím svršek pod 12 dobrých krovů i s dobrou střechou (96 zl.).
Vedle toho stavení s 2 komorami a 3 chlévy. Vše kamenné. Stodola od spodu kamenná, výše na lepenici s 9 páry krovů i s dobrou střechou (54 zl.). Při stodole kamenný chlév a nad ním 5 svislů (8 zl.), s druhé strany malá kolna pro vozy na svisle (4 zl.). Studnice s ovrubou, okovem a řetězem (20 zl.), kamenný klenutý sklep (10 zl.) a dvoje klenutá vrata i s závřitím. Při tom statku stála chaloupka, v níž světnice síň, kuchyňka s komínem a 2 komůrky. Nad tím 5 párů krovů. Vše sešlé (40 zl.).
Obilí na zimu vyseto i na jaře: pšenice 8 str. (22 zl.), žita 7 str (10 zl. 30 kr.), ječmena 7 str. (8 zl. 45 kr.), ovsa 3 strychy (2 zl. 42 kr.) a hrachu 1 strych 2 vřetele (3 zl.). K tomu 1 pár koní (110 zl.), 2 voly (44 zl.), 1 kráva(16 zl.), 1 roční jalovice (6 zl), 1 odstavená jalovice (3 zl.), 6 ovec (9 zl.), 1 prasnice (4 zl.) a 1 roční vepřík (2 zl.).
Hospodářských věcí kromě jiných: 1 táhlo (36 kr.), řezací stolice i s kosou (2 zl. 45 kr.), 1 litý kamnovec (1 zl. 18 kr.), police na hrnce (30 kr.), dobrý stůl (3 zl. 36 kr.), stolice se zábradlím (18 kr.), 1 židlice (15 kr.), měděný kotel (4 zl.), díže na chleba (1 zl. 45 kr.), mandl (2 zl. 36 kr.), 3 koňské chomouty (2 zl. 30 kr.), pobočnice a kříže (4 zl.), 2 náprsníky a dzení (1 zl. 30 kr.), nové kříže na koně (8 zl.), 2 malé dubové sudy (1 zl. 24 kr.), 2 kládní sekery, 2 sekerky, 2 kněvatky (36 kr.), 2 podávky (20 kr.), 3 srpy (15 kr.), 1 krabice (45 kr.), trvání kosa (21 kr.) a železná lopata (12 kr.).
Po 10 letech Rohan pustil statek staršímu Pavlu, poněvadž Jiří k hospodaření nebyl a byl dán na ševcovinu.
Tehdy mezi hospodářskými věcmi byla i mouční truhla (4 zl.), škopek a 2 konve (29 kr.), 1 brus (15 kr.), vál (45 kr.), osní nůž (10 kr.), pilka (12 kr.), osní stolice (6 kr.) a kamenná stoupa (1 zl.).
Pavel Zrubecký se zadlužil. Proto pronajal na 6 let 4 strychy polí Jar. Dlouhému a 18 strychů chýnovským sedlákům za 91 zl. 30 kr. rýn. R. 1820 ujal statek zeť Jan Měkota. Bylo tu 22 jit. 1556 6/6 s. rolí a 249 s. zahrad. Robota 2 dyn týdně potažní a 2 dyn pěší od sv. Jana Kř. Do sv. Václava.
R. 1840 Kateřina Křtěnová koupila usedlost v exekuční dražba za 3240 zl. a r. 1841 ujal jej Josef (Kateřina) Křtěn z Letek, r. 1864 Václav (Eliška) Křtěn, r. 1908 Karl (Otílie) Tlustý a r. 1921 Otilie, provdaná Srborá.

Domek č. 10, postavený na pozemku Pavla Zrubeckého r. 1787, náležel Jiřímu Zrubeckému. Ten r. 1824 pustil jej v ceně 80 zl. synu Jiřímu (Kateřina) Zrubeckému. R. 1891 náležel Antonínu Zrubeckému, r. 1911 Kateřině a Anně Zrubecké a r. 1922 Františku (Anna) Zrubeckému.

Chalupa č. 11 se 4 kopami záhonů ve třicetileté válce náležela Václavu Srbovi. Potom Janu Hudcovi, r. 1680 synu Václavu (Majrána) Hudcovi. R 1699 ujal chalupu ve 150 kopách míš.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

zeť Jan (Eva) Poláček. Vyplatil jen 17 kop a libčickému záduší by dlužen 84 kop. Pro chudobu r. 1711 pustil Chalupu Jakubu Zahrádkovi. R 1719 převzal chalupu zeť (Jakub) (Ludmila) Kindl, jenž po 6 nedělích zemřel a usedlost vedla vdova se 6 dětmi. Ale již r. 1725 pro nemožnost vzdala se hospodaření pro nejmladšího syna Jakuba. Poněvadž však byl teprve devítiletým a měl dokonalou chuť učiti se krejčovskému řemeslu, ujal chalupu starší Matěj Kindl.
Stavení bylo před 8 lety postaveno a byla v něm sednice. Pod ní byla kuchyně, komora, maštal a na pavlači špýchárek (za 70 zl.). Sešlá stodola bez oplotní, takže bylo třeba v tu chvíli stavěti novou.
V chlévě byl dvouletý hřebeček (10 zl.) a 1 ½letý volský výřezek (4 zl.). Mezi spornými věcmi hospodářskými byl měděný kamnovec na půl konve (36 kr.).
Jan Poláček r. 1713 postavil si na konci vsi, na poli k chalupě náležejícím „na staré vinici“ chaloupku. R. 1728 Matěj Kindl (Khinel) freimarkem vyměnil chalupu za statek s Václavem Zrubeckým z Debrna a přidal mu 2 koně a 2 tažné voly.
R. 1743 Václav Zrubecký pustil chalupu nejmladšímu synu „na takový způsob, aby Boha se bál, přikázání jeho zachovával, dobrým hospodářem byl a odstupujícího hospodáře jakožto svého otce v uctivosti měl a při svém stolu živil až do jeho smrti“.
Robotoval 3 dny pěšky neb 1 ½ denně s potahem a platil 2 zl. 16 kr. 5 denárů úroku.
R. 1779 (29. září) přejal chalupu syn Václav s podmínkou, že rodičům z naklizeného obilí dá 4. mandel a potom ročně 3 stryhcy pšenice 6 str. žita, 3 str. ječmena, 2 věrtele hrachu, 1 věrtel čočky, 2 čtvrtce jahel, věrtel soli, 4 hruškové stromy podle stodoly, obecní dílec švestkovými stromy vysázený a 20 liber másla. Dále věnem pro sestru Magdalenu za 20 zl. vola, šaty za 10 zl. a svatbičku nebo 12 zl.
r. 1803 usedlost ve 4000 zl. připadla Václavu Zrubeckému. Bylo u ní 17 jiter 685 s. rolí a 1 jitro 175 s. zahrad.
R. 1804 koupil ji za 10.000 zl. Václav Kučera. Po jeho smrti připadla r. 1813 dceři Alžbětě provd. Pekařové a ta ji r. 1821 prodala za 4500 zl. Františku (Marie) Kuderovi. Od něho r. 1831 za 2480 zl. koupil ji Jan Král. Jeho dcera Eliška, r. 1874 provd. za učitele Františka Kozelku prodala chalupu r. 1891 Matěji (Kateřina) Brebtovi. R. 1908 ujal ji Oldřich Brebta, r. 1922 Josef (Anna) Boháček, r. 1929 dcera Růžena, provd. za Jaroslava Vovse.

Statek č. 12 ve 30leté válce Jana Holousa, po válce syna Jakuba Holouse. R. 1689 byl zapsán Matěji Holousovi v ceně 250 kop míš. Vyplatil 53 kop 38 gr. 4 denáry a ročně odváděl vejruňky po 3 kopách.
R. 1709 prodal statek za 260 kop Václavu Procházkovi. Ten položil jen 10 kop míš. R. 1749 ujal statek syn Jiří.
Stavení oceněno bylo za 149 zl., obilí za 58 zl. 26 kr. 1 ½ denáru, dobytek za 137 zl. 31 kr. a domovní i hospodářské věci za 34 zl. Celkem vše za 379 zl. Dluhů měl 30 zl. 20 kr. 5 ½ denáru.
Poněvadž Procházka ve 3 letech přišel o 8 koní a upadl do dluhů, prodal statek svému strýci Václavu Pištorovi, jenž po nebožtíku Tomáši Zandalkovi pojal vdovu Kateřinu.
Byla tu ve stavení světnice z egyptských cihel s 2 okny, 4 lavice, zelená kamna a železný „medenec“. U světnice byla kamenná síň s komorou a klenutá kuchyně z egyptských cihel (za 54 zl.). Přes dvůr byly 2 kamenné komory a 3 chlévy (65 zl.), kamenná stodola s dobrou střechou (60 zl.).
R. 1761 koupil usedlost za 260 kop míšenských Jan Heran z Debrna, jenž ji r. 1777 pustil synu Františkovi. Robotoval 2 dny týdně s potahem a 2 dyn pěšky od sv. Jana do sv. Václava.
R. 1797 odevzdal živnost zeti Josefu (Ludmila) Uhrovi v ceně 3468zl. 24 kr. 1 ½ denáru.
Bylo při ní 29 jiter 508 s. rolí a 952 s. zahrad.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

R. 1826 koupil ji v dobrovolné dražbě za 1358 zl. Josef Jednorožec a r. 1839 Matěj (Marie) Florián za 4300 zl. stř.
R. 1856 ujal chalupu Josef (Marie) Suk z č. 2., r. 1887 Josef (Rozálie) Suk a r. 1919 Emanuel (Rozálie) Vopálenský.

Domek č. 13, na obecním pozemku postaven r. 1787, držel Jan Holous, r. 1795 syn Matěj Holous. Ten r. 1801 pustil „sbořeninu“ za 30 zl. bratru Janovi. Platil z domku obci k vánocům 1 zl. a robotoval 4 dyn o žních beze vší náhrady. R. 1810 ujal domek syn Jan Holous, r. 1835 J. Král, r. 1873 Antonín (Anna) Pokorný a r. 1906 František Pokorný.

Domek č. 14, postavený na pozemku Václava Zrubeckého r. 1787, náležel Tomáši Zrubeckému. Při domku byla do stráně zahrádka. R. 1829 ujal jej v ceně 112 zl. syn František Zrubecký a r. 1830 prodal jej za 21 zl. Matěji Křížovi. R. 1877 převzal domek Gustav Fiedler, r. 1884 František Zvěřina, r. 1886 Josef Volf, r. 1889 Franz Stark, r. 1895 Ferdinand Totter, r. 1901 Františka Kovařovičová, r. 1902 Leopold Sametz, r. 1902 Dominik Arient, r. 1903 Josef Arient a r. 1915 MUDr. Jan (Milada) Fahnrich.

Chalupa č. 15 vznikla r. 1747, když sedlák Josef Hudec polovici svému statku, 22 strychů 3 věrtele polí pustil svému staršímu bratru Václavu Hudcovi. Pole byla v 8 kusech a polovice zahrady pod 1 věrtel 2 čtvrtce „u zvonice“, vedle Tomáše Šimůnka.
R. 1760 Václav Hudec, stár 50 let, odevzdal chalupu zeti Jiřímu Kučerovi, ale jen do zrostu druhé dcery Alžběty. Svůj odchod na výměnek odůvodnil slovy, „že 10 let hospodařil na celém statku a pak 13 let na polovici jeho, aby prý nějakého pohodlí užíti mohl“. Kdyby však Alžbětě se nějaké štěstí přitrefilo a jinam se vyvdati měla, za její právo k chalupě nynější hospodář se zavazuje dáti 2 voly neb za ně 50 zl., 2 krávy neb za ně 30 zl., 7 ovec neb za ně 14 zl. a svatbu přistrojiti. A když jemu Pán Bůh požehnání udělí, jí dle své možnosti mimo tyto věci něco více v hospodářských věcech nápomocen býti chce. Kdyby však při zrostu po svém právu se potahovala, s čím nynější hospodář dceru Annu (Kučerovou) se 100 zl. vybil, ty jemu vynahraditi povinna bude.
V chalupě tehdy byla roubená světnice o 2 oknech, v sednici 3 lavice a zelená kamna - vše dobré (za 26 zl.), síň, komora a kuchyně s dobrým komínem – vše kamenné a kryto slaměnou střechou (135 zl.) Při tom kamenný chlév (16 zl.), stodola s kamennou podezdívkou a výše „na štycholce“ (60 zl.) Při stodole chlévek pod svislemi (8 zl.) a vrata i se závřitím (dvírka ve vratech (5 zl.). Na zimu zaseto pšenice 1 strych 3 věrtele 2 čtvrtce (5 zl. 45 kr.) a žita 7 strychů 1 věrtel (15 zl.). Na zrně se zanechávalo 7 strychů ječmena (11 zl. 45 kr.), 10 strychů žita (20 zl.) a 2 strychy pšenice (6 zl.)
Mezi obvyklým nářadím byl dobrý okovaný vůz (21 zl.), motyka (15 kr.), police s almárkou (3 zl.) a měděný „měděnec“ (2 zl.)
Když se Alžběta o chalupu nehlásila, Jiří Kučera hospodařil a r. 1796 pustil usedlost synovi Janu Kučerovi. Cenil ji za 175 zl. rýn. A bylo u ní 32 měřice polí.
Vymínil si 6 strychů žita, 2 strychy pšenice a 2 strychy ječmena. Sůl a máslo mu povoleny nebyly, poněvadž obdržel na 12 let 3 stychy 2 věrtele polí od libčické fary.
Nový hospodář byl povinen otci pole zdarma spracovati i hnůj na ně zavésti. Činiž však měl platiti výměnkář a vlastním semenem zasévati. Slámu a užitek z krávy bral Jiří Kučera. Výměnkář za byt měl zadní komoru při chlévě a sednici s hospodářem. Pak jeden obecní dílec u vody a v zahradě u stavení 1 čáslavku a 1 rytířku.
R. 1803 přejal chalupu syn Jan (Veronika) Kučera. Měla 14 jiter 488 s. rolí a zahrady 324 s. Úroky platil 2 zl. 2 kr. 4 ½ denáru. Robotoval ručně 3 dny v týdně celý rok.
R. 1827 prodal chalupu za 1000 zl. stř. Tomáši Křtěnovi. Od něho r. 1850 koupil všecky pozemky za 2800 zl. stř. Josef (Anna) Kulhavý a připojil je k čís. 25.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

R. 1876 holou chalupu přejala Marie Haasová, r. 1882 pozůstalých 11 dětí, r. 1896 Anna Procházková, r. 1912 Anna Mašková a r. 1929 František (Gizela) Linhartovi.

Domek č. 16 r. 1787 náležel Františku Jednorožci. Byla při něm zahrádka u řeky. R. 1854 náležel Antonínu (Marie) Jednorožcovi, r. 1892 Františku Jednorožci a r. 1924 Josefu (Růženě) Jednorožcovým.

Hospoda č. 17, kterou s 2 kopami rolí ve 30leté válce držel Matěj Uher, jinak Rybář. R. 1689 ujal ji Vavřinec Dlouhý, jenž ji z gruntu postavil za 40 zl. rýn. R. 1713 ve 150 kopách míšen. přejal hospodu syn Matěj, jenž r. 1753 pro dluhy a stáří pustil ji synu Janovi (Anna) Dlouhému. Mezi jiným vymínil si 1 vlašský ořech a planou hrušku. R. 1765 vdovu Annu se 6 dětmi po Janu Dlouhém vzal si Josef Šimůnek.
Ve stavení byla roubená sednice, obezděná kameny, se 4 okny a 4 lavicemi. Vedle sednice byla síň a klenutá kuchyně a dobrým komínem. Dole byla kamenná komora a nad ní komora na lepenici (100 zl.).
Vedle stálo druhé stavení. V něm byl kamenný chlév a řezárna (48 zl.).
Stodola vespod z kamene, výše z lepenice a při ní kamenná komora (54 zl.). Při stodole sviňský chlévek pod 3 svislé (4 zl.).
Okolo chalupy a zahrady byla nová zeď na 100 sáhů (100 zl.). Sklep na pivo byl postaven nákladem vrchnosti (30 zl.). Proto se hospoda jmenovala „Panský sklípek“. V sednici byl červený stůl s trnoži (3 zl.), 1 stolice se zábradlím (21 kr.), červená tabul (!) (2 zl. 30 kr.), zelená postel (2 zl. 45 kr.), zelná kolébka (45 kr.) a v komoře 2 zelené truhly na šaty (5 zl.), 1 almara na šaty (3 zl.), zelená police (24 kr.) a 1 špic (15 kr.).
Robotoval 24 dní o žních a platil 2 zl. 19 kr 3 ½ denáru ročního úroku (daní).
R. 1804 koupil hospodu i s úrodou za 5500 zl. Václav Kučera a r. 1815 prodal ji za 6360 zl. Františku Sukovi. Od r. 1872 držel ji František Suk, r. 1873 Karla Suková a r. 1905 Otakar (Helena) Suk.

Domek č. 18, vystavěný na obci, r. 1787 patři Janu Hančlovi, jenž r. 1816 odevzdal jej zeti Václavu Zrubeckému. Obci a do důchodu platil po 30 kr. R. 1718 koupil domek Jan Hančl a r. 1820 prodal jej Josefu Kejřovi. Po něm byl tu syn Josef Kejř.
R. 1873 náležel Anně Kejřové, r. 1875 Václavu Miňovskému, r. 1913 Václavu a Josefu Miňovskému a r. 1915 Josefě Miňovské.

Usedlost č. 19, ve 30leté zv. Holousovská, byla pustá. Po válce byl na ní Matěj Holous, pak syn Jakub Holous a jeho zeť Jan (Judita) Rovenský. R. 1705 přiženil se k vdově Juditě Matěj Vaněk. Chalupa stála 250 kop míšen. a platil 3 kopy vejruňků. R. 1708 koupil ji Jan (Kateřina) Jednorožec, ale od chalupy popustil 2 kopy záhonů k statku Matěje Vaňka (č. 9). R. 1744 zemřel hospodář a vdova Kateřina chalupu odevzdala svému zeti Václavu Krunclovi s 5 kopami polí v 230 kopách s tím podržením, byl odstupující jako svou tchýni ve vší poctivosti měl, jí nic protivného nečinil a pro její vychování až do smrti byt ve světnici a komoru v síni a s hospodářem stravu zanechal. K tomu 2 věrtele pšenice, 2 strychy žita a 1 strych ječmena pro ošacení každého roku dával.
Při chalupě bylo ve stavení světnice, síň, komora a stodůlka vše mizerné a v jednom pořadí (40 zl.). Naproti stála komora a chlév (16 zl.). Obilí na zrně žádné, pšenice 3 mandele, žita 26 mandel, ječmene 16 mandel 10 snopů, ovsa 8 mandel 10 snopů (17. října). V chlévě byl 1 tažný vůl, na dvorku půl okovaného vozu (8 zl.), hnojník, 2 líšně, okované váhy bez kruhu (15 kr.), klanečník, závěrka, okovaný pluh, brány, řez. stolice s kosou, hrabice s kosou (30 zl.), trávní kosa (15 kr.), 5 srpů (30 kr.), vidle, kopáč, podávky, kladní sekera, sekerka, kňovatka, stará velká pila (15 kr.), 2 nebozezy (12 kr.), osní

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

nůž (6 kr.), měděnec, brus s brusnicí (15 kr.), obilní truhla (1 zl.), 2 staré židličky (12 kr.) a drátové síto (1 zl.). Vše bez dluhů.
R. 1766 Václav Kruncl pro velikou nouzi pustil chalupu zeti Antonínu (Kateřina) Hájkovi. Stavení bylo polozbořené, v chlévě vůl a svině, a dluhů 359 zl. 56 kr. 5 denárů. R. 1799 ual chalupu syn František (Marjána) Hájek. Nevěsta Marjána přenesla 680 zl. a za 200 zl. truhlu se šatstvem. R. 1802 ovdovělá Marjána vzala si Jana Čermáka. Chalupa měla 17 jiter 1355 s. rol a 231 s. zahrad. Když rodina Čermákova r. 1832 vymřela na chloru, usedlost byla prodána za 3000 zl. Josefu Kejřovi. R. 1876 ujal ji syn Václav (Marie) Kejř, r. 1912 Marie Kejřová, provdaná Bělohradská, r. 1914 Anna Kejřová.

Č. 20 farní chrám sv. ap. Bartoloměje (viz. Zvl. Článek).

Statek č. 21 ve 30leté válce Jiříka Uhra, po válce Jiříka Šimůnka, jinak Podkostelského. Ten ujal jej za 150 kop, poněvadž spustlé stavení skoro zcela přestavěl. R. 1699 pustil jej Pavlu (Eva) Mikotovi a po jeho smrti r. 1708 převzal jej za 150 kop Jakub Čuba. Ale již r. 1709 pro bídu za 190 kop pustil statek Jiříku Zrubeckému. R. 1729 odevzdal jej synu Matěji Zrubeckému. Byl tu pár koní, 10letá brůna (12zl.), dvouleté hříbě (15 zl.) a roční jalovice (3 zl. 15 kr.). R. 1747 ovdovělá Kateřina Zrubecká provdala se za Václava Bušial. Na zámku novému hospodáři bylo uloženo, by jako vlastní otec o 7 sirotků se staral a dal ve škole cvičiti i k dobrému je vedl.
Ve statku roubená světnice s 3 okny stála na kamenné podezdívce, a při ní síň s klenutou kuchyní a zděná komora. Vedle byl chlév a marštal. Pak zděná stodola se štycholci. Vše za 133 zl. rýnských.
Byla tu klisna (5 zl.), hřebec (15 zl.), dvouletý valach (20 zl.), 1 dojná kráva (12 zl.), dvouletý bulík (8 zl.), 3 jehňata (2 zl. 15 kr.), 4 slepice (40 kr.), husa (30 kr.) a 4 housata (1 z. 3 kr.). Mezi hospodářskými věcmi 4 dubové sudy na sypání obilí (45 kr.), červený stůl (1 zl. 30 kr.), červená stolice se zábradlím (24 kr.), stará červená židlice (4 kr) a zelená postel (1 zl.).
R. 1766 převzal syn Tomáš statek s 295 zl. 27 kr. 1 ½ denáru a 38 strychy 1 věrtel 1 ¾ mírky obilí dluhů.
Proto r. 1771 prodal statek za 150 kop bratranci Janu Pištorovi. Ten z pouhé lásky dal mu výměnek 10 zl. a na 3 roky být v jiném stavení.
R. 1785 vdova po Pištorovi se 4 dětmi vzala si Jana Zrubeckého, jenž dostal usedlost na 22 let, do zrostu syna Matěje. Ten r. 1808 ujal statek v ceně 3500 zl. a r. 1831 pustil jej synu Matěji Pištorovi. Měl 28 jiter 1002 s. rolí a 43 s. zahrady. R. 1846 Pištora polovici statku, 14 jiter 501 s. prodal za 1400 zl. stř. Františku Sukovi (č. 17) a stavení s druhou polovici statku prodal za 2550 zl. stř. Václavu (Kateřina) Křivánkovi z Chýnova. R. 1885 přejal chalupu Josef (Anna) Křivánek a r. 1919 Jaroslav (Anna) Křivánek.

Č. 22 je fara (viz. pokračování)

Statek č. 23, ve 30leté válce Martina Kocourka, držel 10 kop záhonů. Potom náležel Jiříku Šimonkovi, ale, poněvadž nic neplatil, r. 1689 ujal jej v 250 kopách míš. Jiřík Šimonek. Položil však jen 60 kop a splácel vejruňky po 4 kopách. R. 1733 (30. října) přešel statek na syna Tomáše Šimonka. Zaseto bylo 4 strychy pšenice a 4 strychy žita. V slámě bylo 4 mandele pšenice, 12 mandel žita, 12 mandel ječmena a 2 mandele hrachu. Měl 2 koně, 1 brůnu (20 zl.), 2 krávy (20 zl.), 6 ovce (9 zl.), tři prasata (4 zl. 30 kr.), starou husu k chovu a 6 slepic s kohoutem.
R. 1773 byl stek zapsán synu Jakubu Šimonkovi (také Šimůnkovi) a r. 1806 synu Jakubu Šimůnkovi. Bylo tu 33 jiter 626 s. rolí a 1116 s. zahrad. Robotoval 2 dyn týdně s potahem a 2 dyn pěší. Úroku platil 4 zl. 28 kr. ročně.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

R. 1815 ujal usedlost syn Jan (Marjána) Šimůnek, r. 1837 syn Josef (Anna) Šimůnek, r. 1880 František (Marie) Šimůnek a r. 1909 Rudolf (Anna) Stádník. – (Šimůnkové nejdéle v Libicích hospodařili na rodném statku.)

Domek č. 24, postavený na obecním pozemku se zahrádku v rokli a za pecí r. 1787, měl Matěj Čedík. Po něm Václav Gruncl, jenž v 80 zl. pustil jej synu Janovi. R. 1862 držel jej Václav (Rozálie) Gruncl, r. 1892 Bohumil Gruncl a r. 1929 Bohumil Gruncl.

Domek č. 25, na zádušním pozemku postavený r. 1762, po Antonínu Novákovi zdědila dcera Kateřina. Když tato utonuta v řece, připadl matce Anně Novákové. R. 1830 prodala jej za 80 zl. Veronice Šubrtové. Od ní domek koupil Matěj Kejř a r. 1834 prodal jej za 240 zl. Josefu (Anna) Kulhavému. Ten r. 1850 koupil od chalupy č. 15 všecky pozemky a utvořil novou chalupu. R. 1864 pustil je v 10,000 zl. synu Josefovi, jenž r. 1865 prodal ji Norbertu Mulberovi. R. 1876 náležela Karlu Míchovskému, r. 1903 Václavu (Anna) Kozákovi, r. 1918 Cecilii Ottmarové, r. 1921 Matěji Cholovi a r. 1921 Josefu Gráfovi.

Domek č. 26 r. 1787 byla obecní kovárna s kovářem Janem Frolíkem. Pak ji koupil kovář Jan Tvrz, jenž r. 1828 pustil ji v 80 zl. stř. synu Janovi. Platil k obci 1 zl. a totéž do důchodu. Mladý kovář dostal se ženu 180 zl. stř., 8 ovec, šatní truhlu a 9 kusů peřin. R. 1847 ujal kovárnu Josef Tvrz, r. 1854 Kateřina Tvrzová a r. 1881 syn Josef Tvrz.

Domek č. 27 na obecním pozemku r. 1814 patřil Kateřině Dlouhé. Když umírala, odkázala synu Frantovi čtyřloketní podušku a dceři Kateřině jednu osmiloketní a 3 čtyřloketní. Dále zůstalo po nebožce 3 kousky ovec a z domácího nářadí: postel, stůl, police, židlice, kamna s železným „medencem“, pletený košík na prádlo, staré necky, plechový pekáč, vidlice k prsku, 2 dřevěné lopaty do pece, vědro, půlvědro, štoček, sekera, vějící lopata, vidle, kopáč, 2 staré škopky, putna, dřevěná stoupa, pilka s železným rámečkem, věšadlo na chleba, osní stolice, 2 plátenické truhly, díž s víkem a 2 kopistě, brus a brusnicí, chmelní a malá krace, máselnice s příslušenstvím, 6 ošatek na chleba, okřínek, kamenné korýtko, 4 pletené slaměnky, 3 drátěné řítice, velká pila, osní nůž, 2 malé nebozezy, stará truhla, líha na válení kamenů, dubové futro, velké hrábě, dlouhý žebřík a rozličné dříví na potřeby (Kn. posled. vůlí).
R. 1814 domek připadl synu Josefu (Alžběta) Dlouhému. Oceněn byl za 235 zl. 30 kr. Úroku platil 1 zl. a k obci 1 zl. Robotoval 4 dyn v žních. R. 1820 koupil za 161 zl. v dražbě Tomáš Kohout a prodal jej r. 1831 za 200 zl. stř. Františku Heranovi. R. 1867 patřil Josefu (Anně) Haškovi, r. 1890 Anně Malé, Václavu a Marii Kejmarovým, r. 1896 Matěji (Marie) Šíchovi a r. 1910 Františku (Milada) Královi.

Domek č. 28 r. 808 náležel Václavu Kittlovi. Po něm r. 1820 zdědila jej v ceně 80 zl. dcera Kateřina Knotková. R. 1840 koupil jej za 120 zl. Matěj Kříž, r. 1845 za 178 zl. František Vondra, r. 1878 Gustav Fiedler, r. 1887 Franz Stark, r. 1893 František Babánek, r. 1893 Karel Pikony, r. 1894 Božena Pelikánová, r. 1908 Ferdinand Chalupníček, r. 1909 František Štorch, r. 1913 Karel Polák a r. 1933 Antonín (Anna) Fulín.

Domek č. 29 postavil na obec. pozemku František měkota. Byla v něm jen sednice. R. 1810 koupil jej za 30 zl. František Beran a dal jej zeti Václavu (Teresie) Zrubeckému. R. 1845 pustili jej synu Finti. R. 1877 náleže Kateřině Zrubecké, r. 1889 Václavu (Alžbětě) Zrubeckým, r.1895 Václavu (Kateřině) Zrubeckým, r. 1912 Václavu Zrubeckému a r. 1922 Kateřině Zrubecké.

Převedl Jakub Semián v roce 2004.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

Domek č. 30 patřil Václavu Zrubeckému, jenž r. 1844 pustil jej Janu Zrubeckému. R. 1878 byl Antonín Stádníka, r. 1884 Josefa Stádníka, r. 1886 Josefa Kubeše, r. 1905 Karly Sukové a r. 1930 Otakara Suka.

Domek č. 31 r. 1880 Marie Pavlíkové, r. 1889 Josefa (Anna) Himmla a r. 1929 Marie Šmídové.

Domek č. 32 r. 1880 Matěje Pištory, r. 1883 Josefa (Marie) Mostka a r. 1913 Franitška (Anny) Vištejna.

Evangelický kostel č. 33 od r. 1872 zapsán jest Náboženské obci evangelické v Libicích, r. 1891 Evangelickému, filiálnímu sboru helvetského vyznání v Libicích a r. 1909 Evangelickému reformovanému far. sboru v Libicích (Pozem. kn. kralup. o. s.).
Kostel vystavěn byl r. 1867 nákladem 9000 zl. a 22. října t. r. odevzdán byl vykonávání bohoslužeb. Stavě jej František Beránek, zednic. mistr z Libčic. Fara byla postavena r. 1889. Prvním evangelic. farářem r. 1888 stal se Bohumil Baštecký, jenž působil do r. 1899. Po něm jako první zvolený farář od far. Sboru byl Václav Baš. R. 1904 odešel do Chvaletic. Jeho nástupce Jindřich Monár v Libicích zemřel r. 1913. Od r. 1915 působí tu farář Benjamin Vališ.

Pastviště č. 34.

Obecní pastviště č. 35, jež ve výměru 70 jiter 1171 s s dovolením úřadů r. 1859 od libčické obce koupili rolníci Frant. Štulc (č. 5), Jan Kejř (č. 6), Václav Zandala (č.8), Václav Křtěn (č. 9), Jan Král (č. 11), František Suk (č.17), Josef Kejř (č.19), Václav Křivánek (č.21), Josef Šimůnek (č.23), a Josef Kulhavý (č.25), Zaplatili za pozemek do obecní pokladny 2167 zl. 15 kr. Prodáno jim bylo s tou podmínkou, že rolí nerozdílnou rukou společně užívati budou a nikdy jich nerozdělí. Lesní pozemek prac. 250 a 266 že vždy jako les a v celém rozsahu zanechají a nezmění (Pozem. kn. velv. o. s. III.).

Hliniště (cihelny a domky) č. 36. R. 1877 náležely Anně Haasové a po její smrti 11 dědicům.

Č. 37 dům, jenž r. 1878 patřil Janu (Anna) Kurzovi, r. 1883 Josefu Fischerovi, r. 1914 Pavle Fischerové, r. 1918 Josefu Fischerovi (na polovici) a r. 1930 po Pavle Fischerové Ing. Josefu Fischerovi.

Č. 38 domek r. 1874 náležel Františku (Majdalena) Beránkovi, r. 1880 Františku Beránkovi a r. 1925 Marii Beránkové.

Č. 39 – 40 pole.

Souhrn
V Libicích do 30leté války byl jen kostel sv. ap. Bartoloměje, fara a 11 osedlých. Celkem 13 čísle asi s 80 obyvateli. Z osedlých bylo 8 sedláků a 3 chalupníci.
Nelahozevské vrchnosti platili úroku k sv. Jiří 11 kop 56 grošů 5 denárů míšen., k sv. Václavu 12 kop 2 groše a z řeky 6 kop. Povinni byli voziti vápenný kámen od Debrna na nelahozevskou panskou pec. Ale místo toho odváděli do pan. důchodu 12 strychů 2 věrtele ovsa. (Registra urbur. pan. nelahoz.)
Dle Přiznávací tabelly r. 1713 obce Libice, Dolany, Chýnov a Letky čítaly dohromady 278 duší.

Převedl Jakub Semián v roce 2004.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

Když r. 1771 očíslovány byly v osadě domy, byl v Libicích 26 domů (Far. matr. minic. a libčické). R. 1800 bylo tu 28 domů, r. 1844 domů 30 (Hausher – Buch), r. 1848 30 domů s 231 obyvateli (Palacký – Pop. Král. Č.), r. 1858 domů 32 s 261 obyvateli, z nichž bylo 166 katolíků a 95 evangelíků helv. v. (Far. pamět. kn. II.).
R. 1870 bylo tu ve 36 domech 298 obyvatel. (Orth.-Topogr. slov.), r. 1900 domů 82 s 881 obyv., r. 1910 domů 113 s 946 obyv., r. 1920 ve 127 domech 971 obyvatel.
Všichni Libčičtí, i farář a učitel, zabývali se rolnictvím.
Ve starých dobách osedlí dohromady najímali si od vrchnosti rybolov na řece, později jen jednotliví rybáři, kteří spolupřeváželi. Krčmáři byli majitelé hospody „Panský sklípek“ č. 17, nebo její nájemci. Hospodský Pavel Veselý (r. 1716) byl také řezníkem. Zedníci byli Václav Polák (r. 1748), Matěj Čedík (1754), Tomáš Poláček (1775) a Matěj Čulík (r. 1775). Kovárnu otevřel Jan Frolík (r. 1783) a tu po něm r. 1800 přejali Tvrzové. Cihly pro soukromou potřebu pálil Václav Tichý (r. 1755). Krejčovství a ševcovinu vykonával nejeden domkář.
Obec spravoval rychtář s konšeli, dosazení od vrchnosti. Pokud jsme mohli zjistiti, rychtáři byli: Martin (r. 1438), Jan Brouček (r. 1668), Jiřík Vaněk (r. 1684), Jiřík Šimůnek (1695), Václav Hovorka (1700), Jiřík Hudec (r. 1709-1715), Tomáš Šimůnek (r. 1747), Václav Zrubecký (r. 1770-77), Václav Šimůnek (r. 1777), Antonín Hájek (r. 1787), Jan Zrubecký (r. 1798), Václav Zrubecký (r. 1799), Jan Měkota (r. 1811-14), Václav Zrubecký (r. 1816), Jan Titěra (1817-27), a první představený Josef Knor, sedlák z Dolan, jenž spravoval obě osady. Konšelé byli: Jan Heran a Jan Pištora (r. 1777), Jan Čermák (r. 1809) a Václav Zrubecký (r. 1815), Josef Kejř, obecní radní (r. 1805).

Liběhrad (a železnice)

Severně od Libčic na strmé skále nad Vltavou stával hrádek na ochrnu říčního obchodu. Kronikář Václav Hájek v pol. 16 stol. nazývá jej Liběhrad a praví, že tehdy jeho zdi byly již rozvalené.
R. 1811 na dotaz z roudnického zámku, je-li v Libicích nějaký hrad, odpovídá tehdejší administrátor fary Jan Fikeis, že u vsi jsou zbytky zdi hradu Liběhradu. V odpovědi zaznamenává lidovou pověst, že před lety tam jeden libčický člověk kopal, hledaje poklad. Po celodenní práci prý uhodil na zamčené železné dveře. Že již byl večer, dveře zakryl hlínou a vrátil se domů. Ráno však naše dveře i vykopanou jámu zaházené množstvím kamení. Člověk ten, boje se trestu tajemné moci, zanechal kopání a utekl domů. (Roudn. zámec. archiv.)
R. 1835 far. Fil. Mičan zapsal do Pamět. knihy, že blíže libčické osady jest rozbořený hrad, jenž na již a záp. straně obklíčen by valy. Zřícenina stála na strmé skále proti vchodu a její zdi byly vápennou maltou tak pevně stmeleny, že spíše se kladivem přerazil kámen, než malta. Ještě r. 1846 na Liběhradě byly znatelné kusy zdí. Ale v srpnu t. r. při úpravě dráhy velká část zdí byla rozkopána a skála stržena. Tehdy přišlo se na zbytky hradní věže a domu, jež byly před tím zasypány hlínou a kamením. (Libč. far. pamět. kn. II.)
Stavbu dráhy vedoucí inženýr Belichar našel na hradišti popelnice, opálené parohy, jehlice kusy železa, ostruhy, podkovy, bronzové prsteny a j. (Poutník I 187.) Správně r. 1855 usuzuje far. Kopš, že tu sídleli lidé dvou velmi vzdálených dob, jak prý o tom svědčí nálezy bronzů a železných nástrojů.
Zbytky zdi, praví Kopš, byly hrubě stavěny a stmeleny pevným vápnem a že ani v nich nebylo památky po hliněných cihlách.
Zřícenina přístupna byla z jedné strany a tam byla odklíčena dvěma valy. (Pamět. kn.)
V neděli 12. listopadu 1865 sesula se na kolem jedoucí vlak skála Liběhradu. Mnoho vozů bylo rozbito, ale nikdo nepřišel o život. Skála potom byla znovu odkopána a tak vzaly za své poslední zbytky Liběhradu. (Pamět. kn.) Při odkopávce nalezen byl klíček ze 14. stol. (Archeol. Pam. vII 416.)

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

Kostel

Zasvěcený ap. sv. Bartoloměji, postaven byl již za ranných křesťanských červánků českých. Původní románský kostelík stál poněkud západněji než nynější kostel. (Jeho základy byly znatelné ještě r. 1860.) Na kůru nynějšího kostela uloženy jsou zbytky románských sloupků původního portálu.
R. 1396 kostel byl goticky přestavěn. V účetní knize kostelní z 18. st. Praví se o opravě gotických pilířů a při opravě kostela r. 1878 nalezlo se ve zdivu mnoho otesaných kamenů z gotického kostela i kvádřík s letopočtem 1396. (Far. pamět. kn. I a II i Kn. kostel. počtů II.)
V gotickém libčickém kostele na konci 17. st. Byl sešlý hlavní oltář s malovaným obrazem Panny Marie s Ježíškem a menší obraz P. Marie. R. 1699 pořízen byl nový hl. oltář s obrazem sv. Bartoloměje.
Na oltáři stálo 8 cínových a 8 dřevěných svícnů a před mensou malované antipendium. Nahoře ve vítězném oblouku na příčném trámu vztyčen byl dřevěný kříž a druhý visel na stěně.
V chrámové lodi by jednoduchý oltář se 4 mosaznými svícny. V truhle za hlav. oltářem uložen byl stříbrný a pozlacený kalich s patenou, 1 šátek nebeské barvy a druhý pavučinových pod kalich, 2 pleny, vyšívané černým harasem a červeným hedvábím.
Byly tu 4 stolice a při nich 3 staré korouhve i 6 podstavníků. Na kruchtě byl pulpit se starobylým, na pergameně malovaným kancionálem, jenž, Bohužel, před poslední válkou půjčkou zmizel.
Na zvonici visely 2 staré zvony. Když r. 1694 zvonice shořela, rozlily se.
Nová dřevěná zvonice postavena byla na kamenné podezdívce (zedníci dostali za práci 12 zl. a 2 čtvrtce ječmene). Tesaři za 45 zl. mzdy na podezdívce zřídili z dubových trámů hranici (63 zl. 30 kr.) a utáhli ji 6 šrouby (4 zl.), obednili prkny (20 prken po 8 kr.) a položili podlážku (2 zl. 40 kr.). Na šindel spotřebovali 1 vor dříví za 10 zl. a od udělání 2 hranic šindele dostali 2 zl.
Nové zvony ulil r. 1696 zvonař Jan Priquei v Mladé Boleslavi. Osm párů koní vezlo je na 4 vozech. Nejprve je zavezli posvětit do Prahy do svatomikulášského kláštera (od svěcení 36 kr.). Čtyřem čeledínům zaplaceno bylo 56 kr, od marštalí 16 kr. a v městských branách 48 kr. Letecký kovář svařil zvonové čepy a nákladní srdce za 3 zl. a sousedům za vytažení zvonu na věž „na truňk piva“ dáno 48 kr.
Na největším zvonu o váze 460 liber nápis: Sv. Bartoloměji, skrze tento zvon k tvé cti a slávě způsobený, ochraňuj nás. A. 1696. Prostřední o váze 228 liber měl nápis: Tento zvon ke cti a chvále Rodičky Boží jest obětován. Anno 1696. Oba zvony stály 416 zl. 22 kr. rýn. Nejmenší zvon měl letopočet 1629.
R. 1702 zakoupeny byl do kostela 2 nové lavice a r. 1717 přenesen sem byl z Minic starý positiv (17 zl. 38 kr.)). R. 1727 lupič oknem vlezl do kostela a ukradl albu s oltářním plátnem. Když r. 1734 vítr sházel s kostela kurky a háky, odhalená část kostelní střechy pokryta byla došky. R. 1737 pořízena byla nová zádušní truhla za 2 zl. 54 kr. a umístěna za oltářem.
R. 1762 průčelí starobylého kostela se sesulo, takž pro nebezpečenství přístup do kostela byl uzavřen. Od té doby služby Boží konaly se v zákristii. Starý kostel byl r. 1763 rozbořen a ihned chystán byl stavební materiál. Minický farář Václav Jindrák v témž roce posvětil základní kámen nového kostela. Do r. 1766 pěkný kostel byl postaven barokovým slohem a 19. srpna 1769 s dovolením arcib. konsistoře far. Jindrák jej benedikoval. (Pamět. kn. minic. fary I.) „Skrze opatrnost pana faráře Václava Jindráka dle jeho vlastních pořádností vynalezeno bylo,“ že nový kostel stál 4264 zl. 46 kr. (Zedníkům bylo zaplaceno 967 zl. 31 kr., tesařům 184 zl. 27 kr., nádeníkům 510 zl. 33 kr., cihláři od pálení cihel na zádušním poli a

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

vápna 217 zl. 16 kr., za stavební dříví z Kamýka 1007 zl. 11 kr., za povozy 711 zl. 42 kr. 3 denáry, kováři a kolaři 49 zl. 40 kr., za hřebíky a železo na okenní trámy 42 zl. 35 kr., pokrývačům 50 zl. 3 kr., kameníkovi 15 zl. 30 kr., skalníkům od lámání zděcího a vápen. kamene 107 zl. 7 kr., drvoštěpům v kamýckých lesích 11 zl. 36 kr., klempíři za věžní báň 5 zl. 15 kr., za prkna a voznici 4 zl. 42 kr., rozličným řemeslníkům 65 zl. 29 kr., sklenáři od 3 velkých oken, 5 oválů a 1 okna v zákristii 56 zl. 30 kr., zámečníkovy za 3 velké okenní rámy i s troubami 16 zl. 30kr., za 5 rámů do oválu 16 zl. 15 kr., za 3 rámy k drátěným mřížím 5 zl. 15 kr., za rám do zákristie 45 kr., truhláři za 3 leisny do železných rámů k utažení skleněných tabulí 5 zl. 2 kr. 3 den., slánskému řezbáři za nový tabernákl 85 zl. a za novou kazatelnu 85 zl.)
Zednický mistr Pecival na hřbitově u kostela postavil kostnici a novou zeď za 252 zl. 58 kr. a korec žita.(Mistr měl denně 36 kr. a zedníci po 27 kr.) Far. Václ. Jindrák dal r. 1766 vlastním nákladem na nové chrámové klenbě presbyteře vymalovati události z mučení sv. Bartoloměje. (Min. far. pam. I.) Do zákristie dána byla nová almara (1 zl. 5 kr.) a kovář ji okoval (1 zl. 48 kr.).
Do nového kostela r. 1771 sjednány byl dvě krásně vyřezávané lavice a postaveny před hlavní oltář (3 zl. 30 kr.).
Ze staré zvonce tři zvony přeneseny byly na barokovou novou věž nad západním chrámovým průčelím a se staré zvonice sňata byla střecha i s hranicí. Zděný spodek staré zvonce propůjčen byl v užívání bývalému kostelníku Václavu Šimonkovi za to, že pečlivě dohlížel při stavbě kostela. Později František Rech na podezdívce bývalé zvonice postavil si chaloupku a do zádušní pokladny platil 35 kr. ročně. (Min. kostel. účet. kn. II.)
Den 18. října v noci 1778 zloděj oknem vnikl do zákristie a uloupil starý stříbrný a pozlacený kalich s 2 černými ornáty a 2 misály. Okno bylo zamřížováno a r. 1780 koupen byl nový, prostý kalich z mědi.
Při požáru fary r. 1783 ohořely chrámové dveře. Holubický truhlář udělal nové, dubové za 7 zl. a pobil je starým kováním.
R. 1786 koupeny byly 3 nové matriky (3 zl. 45 kr.) a od nelahozevského záduší varhany (40 zl.), jež pražský varhanář opravil (15 zl.). Rok po tom položena byla na kůr prkenná podlaha (5 zl.) a do kostela přibylo 6 lavic a zpovědnice.
R. 1789 za 6 starých dubů ze zádušního pole (16 zl. 15 kr.) koupena byla monstrance (35 zl. 30 kr) a letecký zedník Čulík postavil nový kostelní sínec (25 zl.).
R. 1790 poprvé placeno bylo tahači měchů (kalkant) 1 zl. 10 kr. ročně. R. 1796 kroupy rozbily mnoho okenních koleček a r. 1809 pořízen byl nový Boží hrob. R. 1825 praskl prostřední zvon a od Karla Belmana v Praze byl přelit.
R. 1833 vymalováni byli v kostelních výklencích 4 sv. evangelisté a na hlav. oltáři sv. Václav se sv. Janem Nepomuckým. R. 1842 sjednány byly na kůr 2 bubny za 26 zl. stř.
Poněvadž starý hřbitov okolo kostela nestačil, r. 1854 libčická obec nákladem 643 zl. zřídila pro kostel sv. Bartoloměje nový hřbitov na poli Frant. Suka (z č. 17). Hřbitov upravil a obezdil Václ. Křepela, zednic. mistr ze Zlonic a 10. června 1855 vikář Ant. Štěpnička jej posvětil. Fr. Sukovi náhradou od kostela dáno zádušní pole „Pod hrádkem“. Rok potom vykáceny byl před kostelem 4 staré topoly a místo nich vysázeny akáty s kaštany. Bývalý hřbitov vysázen byl ořechy. R. 1880 libčická obec odstoupila kostelu starý hřbitov za náhradu, že jí bylo dovoleno na novém kostelním hřbitově postaviti umrlčí komoru.
R. 1894 akadem. malíř Anton. Rybníček z Nymburka za 100 zl. vymaloval kostel. R. 1898 osadníci pořídili za 93 zl. křížovou cestu a za 100 zl. Václav Stupka ze Smíchova provedl nový vedlejší oltář. Toho roku manžel Oldřich a Běla Renbergovi z Prahy věnovali kostelu nový boží hrob a nový hřbitov byl rozšířen.
R. 1903 sbourán byl presbytář se zákristií a kostel na východ. Stranu byl prodloužen. Při bourání zdiva nalezeny byly zbytky bývalého kostela románského i gotického. Zeď okolo

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

kostela byla snížena a na ni připevněn byl železný plot. Mensa oltářní byla přestavěna a na hlav. Oltáři postaven nový obraz sv. ap. Bartoloměje. Maloval jej nelahozevský farář Adolf Pergl. Sochy andělů a řezba božího oka vzaty se starého oltáře.
R. 1905 malíři Vaněk a Vild na klenbě presbytáře za 1400 zl. namalovali smrt. sv. Josefa a na stěnách nové absidy sv. Cyrila, Metoděje, sv. Václava a sv. Jana Nepomuského. Malbu zaplatila Karla Skružná z Prahy na paměť svého manžela Josefa, jenž 29. srpna 1904 zabit by u Letek převrženým vozem.

Faráři

První známý libčický farář slul Šebek. Po jeho smrti r. 1359 dostal se do Libčic Petr, kněz z Náchoda (Liber Confirmationum I 81). Když Petr r. 1361 vzdal se místa, plebánem se stal Vavřince z Bydžova (L. C. I 147). Po jeho smrti r. 1371 nastoupil klerik Jan (Lib. C. I 55). Po jeho obchodu by tu Henzlín, ale jež r. 1375 zemřel a vystřídal ho Velislav z Nymburka (Lib. Conf. III 30). Po jeho resignaci farář Martin (Lib. C. III 73). Ten r. 1380 odešel a jeho místo ujal Petr, plebán z Dobrušky.
R. 1390 generál. vikář Jan Pomuk, po resignaci faráře Matěje, ustanovil Matěje, oltářníka od sv. Mikuláše na St. Městě praž. (Lib C. V 44). Ale ten dlouho nepobyl, neboť již r. 1391 gen. vik. Jan z Pomuka jmenuje do Libčic nového faráře Petra, kanovníka od sv. Apolináře v Praze (Lib. Noc. V 79-80). R. 1404 po smrti faráře Václava dostal se sem kněz Tomáš a jeho r. 1407 vystřídal Mořic, bývalý rektor královské kaple na hradě Karlštejně (Lib. C. VI 119 a 206). R. 1409 farář Vít dostal se z Libčic za faráře do Semil (Lib. C. VI 226).
V husitských bouřích libčický kostel spustl. Zda tu potom byli nějací kněží podobojí, nevíme. Na počátku 30leté války libčický farář přisluhoval v Holubicích a od každé služby Boží dostával ze záduší peněz 1 kopu míšen. a oběd. (Účet. Kn. holubického kostela z r. 1638 F. 1.) Potom až do konce 18. st. přisluhovali v Libicích miničtí faráři.
Libčičtí farníci však nepřestali usilovati, aby měli vlastního kněze. Proto byli svoláni vikář Karel Bárta, tehdejší budyňský děkan, sekretář Alex. Zeidler, peruský farář, nelahozev. vrchní Jakub Breibisch, purkrabí Václav Klement a rychtáři z farnosti. Komise rozhodla, že prý by po oddělení Libčic od Minic nestačily příjmy obou farářů, že by se oběma musilo přidávati a že by se musila stavěti libčická fara.
Dlouho se pře protahovala, až 20. září 1771 zemské gubernium rozhodlo, že prý v Libicích není faráře třeba, poněvadž 1. Libčická osada není vzdálena od Minic více než hodinu (?). 2. Nelze prý dokázati, že kdy farář v Libicích býval. (?) 3. Libčický kostel jest na spadnutí, takže služby Boží musí se konati v zákristii a na stavbu nového kostela není peněž. (Nový kostel již tehdy 4 roky stál ! – Poznámka pisatele.) 4. Při libčickém kostele není frní budovy, jež by stála nejméně 2000 zl. 5. Minický farář přišel byl nutné příjmy k svému živobytí. (Libč. far. kn. I.)
Tehdejší minický farář Ferd. Gluck k tomu poznamenává, že libčičtí farníci chtějí míti svého faráře, ale o jeho živobytí se starati nechtějí. Není prý to jejich náboženská horlivost, nýbrž popuzování jistého zlého člověka, jménem Pištory, jenž tam přišel z roudn. panství. (Min. pamět. kn. I.)
Ale Libčičtí neustáli, až 11. listopadu 1786 minický kaplan Václav Michálek jmenován byl jejich prvním lokalistou. Začal zapisovati do Far. pamět. knihy.
Po jeho odchodu na pensi r. 1798 nastoupil do Libčic Antonín Černý. Ale již 25. prosince 1800 zemřel na souchotiny a byl pochován u chrámových dveří.
Den 11. května 1801 přišel lokalista Josef Šára, jenž r. 1808 dostal se do Tříblic.
Po něm Němec Tadeáš Šturm jen málo znalý českého jazyka. Těžce nemocný již r. 1811 odešel.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

Potom byl tu administrátor Jan Fikeis, až r. 1817 nastoupil Filip Mičan. Kostel, faru i školu uvedl do pořádku. Za něho r. 1835 cís. naříz. přiřčen byl lokálistovi sypný desátek. Mičan od r. 1839 pokračoval ve Far. pamět. knize. Toho roku v Chýnově postavili nový dubový kříž a na sv. Marka při jeho svěcení na návsi výmluvně kázal minický farář Jan Valerián Jirsík. Rok potom kázal i při svěcení nového kříže nad rybníčkem v Letách. Farář Mičan r. 1842 pořídil za 26 zl. stř. dva bubny pro kůr, jichž posud užívají.
R. 1845 stal se farářem Josef Král, muž velmi zasloužilý o kostel i o obec. Kostel vyzdobil a když r. 1846 vyhořela fara, postaral se o stavbu nové budovy o jednom patře. Far. Král vysázel ovocné stromy na bývalém hřbitově a srovnal farní archiv. Za něho r. 1854 obnovena byla v Libicích fara a on se stal prvním farářem. R. 1855 odešel za probošta do Roudnice.
Po něm farní úřad vedl Josef Kopš, bedlivý pozorovatel svého okolí a důkladný zapisovatel pamětí. Odešel již r. 1860 do Počepic, kde zemřel.
Od r. 1861-67 farářoval tu Jan Svoboda. Pochován byl na novém hřbitově vlevo od hlavního kříže. Po jeho smrti administroval faru do r. 1874 Vilém Hanzel, pensista z Velvar.
V listopadu t. r. stal se farářem Tomáš Novák. Byl chatrného zdraví, ale neúnavě pracoval. Již za studií sbíral národní písně, z nichž 12 písní vydal s hudebním doprovodem píseckého ředitele kůru Gregory. V pražském semináři 4 léta vydával psaný časopis „Viola“. Jako kaplan v Račiněvsi psával do Řipu, Blahověsta a Pozora. Všímal si života venkovského lidu a budil jej vlastenecky a národohospodářsky. Proto se účastnil hospodářských porad za kn. R. Taxise ve Velvarech a pořádal vlastenecké besedy s deklamacemi po širém okolí.
Se zvláštní oblibou věnoval se badání v českých dějinách. R. 1869 vydal cenné dílo Obrazy dějepisu Církve Páně (I. a II. díl). Přispíval do Časopisu katol. duchovenstva, Naučného slovníka, Urbánkova bibiogr. věstníku, Čecha, mnohých kalendářů a j. Zemřel na souchotiny v Praze 1. srpna 1876 a pochován byl na Vyšehradě.
Po něm byl farářem František Rošický, jenž důkladně opravil libčický kostel. Při tom upozornil na zbytky bývalého román. a potom gotic. kostela. R. 1884 dostal se za probošta do Roudnice.
Za jeho nástupce Františka Ďaďourka (od r. 1884-90) pořízeny byly r. 1885 nové varhany za 800 zl. od Karla Schiffnera v Praze (Staré varhany firma přejala za 10 zl.!)
Když farář Josef Vobrátil na zimu r. 1891 ujal se úřadu, byla farní budova tak vetchá, že musil bydliti v nájmu v domě č. 69. Obýval 4 místnosti v prvním patře.
Když se Josef Vobrátil r. 1896 dostal do Račiněvsi, nastoupil farář Jan Arnošt, známý svojí dobrotivostí a horlivostí v konání svého úřadu. Odešel r. 1915 do Hostíně.
Po něm byl tu farář Josef Honzík (r. 1915-33).
Ve starých dobách obstarávali drobnější kostelní potřeby, zvonili a s učitelem přisluhovali při bohoslužbách vážení sousedé, zv. kostelníci Václav Hudec (r. 1696 až 1705), Jan Poláček (r. 1706), Jiří Šimůnek (r. 1698), Václav Hovorka a Matěj Holous (r. 1707), Václav Zrubecký a Matěj Vaněk (r. 1744) (Kniha kostel. účtů I-II).
Od té doby, co miničtí faráři administrovali Libice, užívali všech zádušních libčických polí, i farních. Proto r. 1694 rozhodla komise, složená z prokurátora P. Jana, jesuity z koleje sv. Klimenta na St. Městě Praž., minc. far. Jana Močehrada, vrch. Hejtmana Františka Bolinka Ostrovského z Roudnice, Samuela Horníka, roudn. měšťana, rychtářů Pavla Novotného z Minic, Václava Cardy z Debrán, Matěje Pilného z Holubic i rychtáře a konšelů z Libčic, že faráři náležejí pole: Na Dolanech 2 kopy záhonů, U Dešin 1 kopa, U Hovorového 1 kopa, Na dubovce 1 kopa, Nad leteckým hájem 3 kopy, Na hranicích 1 kopa Nad Novákovým 20 záhonů. Celkem 13 kop 26 záhonů rolí. Peněžitého platu při sv. Havle vycházelo faráři od osadníků z Libčic a z Dolan 1 kopa 45 grošů 1 denár.
Obilních desátků na zrně a slámě dle rozvrženého počtu v letu 1658 z každé kopy záhonů po 1 mandeli pšenice a žita. Ale „starožitní“ lidé vysvědčovati, že by farníci měli toliko po půl mandeli odvozovati. (Kn. kosteln. počtů I.)

Převedl Jakub Semián v roce 2004.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

Ale farníci desátek špatně odváděli. R. 1780 minický far. Ferd. Gluck zaznamenává v pamět. knize: Libčičtí kolaturníci chtějí svého faráře, ale o jeho živobytí valně se nestarají. Mému předchůdci (far. Václ. Jindrákovi) po 4 léta desátků vůbec neodváděli a mně místo 42 měřic obilí jen 15 měřic. (Min. far. pamět. kn. I.)
Prvnímu lokalistovi Václ. Michálkovi r. 1786 poukázáno bylo z nabožen. fondu 300 zl. ročně, ale záduš. i farní pole zůstaly u Minic.
R. 1835 cís. nař. lokalistovi přirčen byl sypný desátek 8 strychů 1 věrtel pšenice a 21 strychů 1 věrtel žita z vesnic: Libčic, Dolan, Chýnova, Letek a mlýna „Na dole“.
R. 1835 všechen lokalistv desátek byl vykoupen za pouhých 67 zl. konv. měny, z nichž byl mu vyplácen roční úrok.
Z chudého libčického záduší stará rakouská vláda nemilosrdně vybírala poplatky. Tak r. 1807 na silnice 13 kr. 3 denáry, na bankocedule 1 zl. 16 kr., na vojenské kvartýry 8 kr. 4 ½ denáru, pro arciknížete Karla 6 kr. 4 denáry, pro arcikněžnu abatyšku 3 kr. 4 den., na korunovaci cís. Leopolda a Františka řadu let 3 kr. 4 den., pro J. majestátnost císařskou 59 kr. 4 ½ den., i na lutrii (!) 24 kr. 1 den. a j.

Fara

Ode dávna stála v těch místech, kde jest nyní. Vcházelo se do ní ze severní strany.
V průčelí jejím, jako v selském stavení, byla sednice o dvou oknech, zasklených kolečky. Ve světnici byla zelená, kachlová kamna s troubou, okolo lavice na sloupcích a v koutě pec.
Ze sednice vcházelo se do síně s ohništěm a pak do komory. Přes farní dvůr byla dřevěná stodola na kamenné podezdívce. Kostra stodoly byla vyplněna „štycholci“, vymazanými hlinou Stodolní vrata přikryta byla stříškou a ve střešním hřebeně byly 4 větrníky.
Mezi farou a stodolou stál marštal s chlévem a nad nimi špýchar s komorou. Naproti byl roubený ovčín a chlívek. Všechny farní budovy pokryté byly došky. Fara obklíčená byla kamennou zdí. (Kn. kostel. účtů I.)
R. 1715 stará fara byla rozbořena a postavena nová budova. Prušáci r. 1757 vyloupili kostel i faru. V sednici rozbili pec i lavice. Do špýchárku vylomili dveře a obilí pobrali.
Od 30leté války byla fara jen příbytkem šafářovým. Dne 25. března 1783 shořela fara i s hospodářskými budovami. Zednický mistr Strnad postavil jen světnici s pecí, síň a kuchyni s komínem. Budova byla mansardové střechy, krytá šindelem, stála 288 zl. 18 kr. a bydlel v ní šafář. Když se r. 1786 dostal do Libčic první lokalista, neměl kde bydelti; najal si světnici v domku č. 18. Potom zednický mistr Čulík postavil prostornější faru.
R. 1846 tato fara vyhořela a tehdejší farář Josef Král opět bydlil v nájmu domku č. 18.
Nová fara r. 1849 byla postavena o jednom poschodí a stála 1400 zl. Ale když během let zvetřela, poněvadž v ní dlouhá leta byla i škola, sbořena byla a na její místě r. 1893 nákladem 7000 zl. postavena byla nynější farní budova.
V červenci 1894 farář se sem přestěhoval. Při faře tehdy opravena byla hospodářská stavení, dvůr byl rozšířen do zahrady a do ulice postavena zeď. (Kniha kostel. účtů II a Pamět. far. kniha II. a III.)

Škola

V Libicích nepochybně byla již ve 14. stol. při farním kostele.
Po třicetileté válce vyučoval tu nějaký čas soukromý kantor Jan Flaisner. V 18. st. Libčické děti chodily do školy na Tursko. R. 1747 na nelahozevském zámku Václavu Bučilovi, jenž se přiženil do statečku č. 21 ke vdově Kateřině Zrubecké s 9 sirotky, uloženo bylo, „by je dal ve škole učiti“. A když r. 1765 František Rohan dostal se na statek č. 9 ke Kateřině Zrubecké,

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

zámecký hejtman mu nařídil „syna Pavla a Jiřího, mladší bratry Kateřininy, předně do školy posílati a liternímu též křesťanskému cvičení učiti dáti“. (Pozemk. kn. I.)
Teprve r. 1779 zřízena byla v Libicích škola, ale v bytě učitelově. Minický farář Jakub Gluck r. 1780 ve Farní pamětní knize poznamenává, že 5 strychů libčických farních polí zdarma užívá učitel tak dlouho, dokud učitelství pro malé, chudé dítky v Libicích konati bude. (Minická far. pamět. kn. I.) A r. 1781 libčický kostel vyplatil Josefu Šimonkovi 1 zl. rýn. pololetní činže z bytu místo učitele. (Kn. kostel.) Původně byla škola umístěna v hospodě č. 17, řečené „Panský sklípek“, a r. 1790 chodilo do ní 73 dětí, z nichž bylo 42 chlapců a 31 dívek. Školu navštěvovaly děti celé farnosti: z Libčic, Dolan, Letek a Chýnova. Dolany tehdy posílaly 31 dětí.
R. 1791 z Libčic navštěvovalo školu 22 dětí katolických a 1 evangelické, z Dolan 30 katolíků, z Chýnova 3 katolíci a 2 evangelíci, a z Letek 11 katolíků a 1 evangelík.
Celkem 66 katolíků a 4 evangelíci.
Když potom dětí přibývalo a místnost v hospodě pro ně nestačila, r. 1799 farář Antonín Černý vzal školu i s učitelem do fary. Učebna upravena byla z velké místnosti v přízemí. Měla 2 okna do farního dvora a 2 okna do zahrádky. U farního vchodu byla učitelova špižírna a na pravo přes chodbu učitelova světnice s 2 okny do ulice a s 1 oknem do farní zahrady. Ze světnice vcházelo se do komory s pecí. Chodba mezi třídou a komorou byla přepažena a její oddělená část sloužila za černou kuchyni s ohništěm. Záchody byly při východu na dvůr. Bohužel, o školu tehdy valně se nestaral ani nelahozevecký patronátní úřad, ani obec. Když se na jaře r. 1817 dostal do Libčic za faráře Filip Mičan, píše, že našel školu jako vězení. Vyučovalo se v učitelově komoře a ve třídě byly jen 2 rozlámané lavice.
Na farářovo rázné zakročení patron dal do třídy 4 nová okna, nová kamna a 12 nových lavic.
R. 1830 obnoveny byly ve třídě podlaha a okna.
R. 1849 farář Král oznamuje patronátnímu i vikariátnímu úřadu, že škola jest ponurá a nízká, tři leta nebyla bílena, takže prý se podobá spíše lupičskému doupěti než škole.
R. 1851 navštěvovalo školu 107 dětí, r. 1855 dětí 131, ale to již zde byli učitelští pomocníci. Když r. 1857 obec nechtěla platiti podučitele, odešel z Libčic a zavedeno polodenní vyučování. Ve škole bylo 156 dětí! (Archiv minist. vnitra.)

Již r. 1852 okr. Hejtmanství ve Slaném navrhovalo, aby se našla vhodná místnost pro školu, ale patronátní úřad v Nehlahozevsi se vymlouval, že prý takové místnosti v Libčicích není, by se tedy vyučovalo polodenně.
Farář Král protestoval a žádal, aby sem ustanoven byl podučitel. Úřady odložily věc, až prý se rozšíří hřbitov.
Jakmile k tomu došlo, farář Král usiloval o zřízení samostatné školní budovy. Konečně vyhlédnuto bylo pro ni místo na Křivánkovu poli, ale Libčičtí namítali, že jsou zlá leta. Tak r. 1861 škola ve faře byla rozšířena o vedlejší komoru a stavba zase odložena.
Dne 6. ledna 1863 studenti pořádali v Dolanech deklamovaní besedu a čistý její výnos 8 zl. věnovali školní knihovně. R. 1864 patronát nad školou předán byl od vrchnosti obci, ale škole lépe se nedařilo. Obec r. 1865 odepřela pro školu i otop a děti nosily si do školy dřevěná polínka, by se jim zatopilo.
Teprve r. 1878 rozhodla se obec, že se škola až r. 1883 vystěhuje z fary.
Zatím obec koupila za evangelickým kostelem 2 domky a do nich umístila 2 třídy s bytem řídícího učitele.
Tak učilo se ve třech třídách.
Konečně r. 1891 na výzvu okr. Š. r. za 14.000 zl. postavena byla přízemní, školní budova o 2 třídách spolu s bytem pro řídícího učitele. Druhé 2 třídy zůstaly v t. vz. staré škole.
R. 1893 na novou školu nákladem 8000 zl. přistavěno bylo jedno poschodí od místního stavitele Františka Beránka. Škola byla 17. září 1893 posvěcena od vikáře Jana Ječmena. R.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

1894 rozdělena byla 2. tř. ob. šk. na pobočku a žáci i žákyně byli vyučováni odděleně. R. 1910 nákladem 30.000 K rozšířena byla školní budova a r. 1911 otevřena pobočka při 5. tř. R. 1919 v Libicích byla zřízena měšťanská škola.

Učitelé

První na libčické škole byli místní faráři. Po třicetileté válce vyučování bylo svěřeno světským učitelům, ale z nich se nám zachovalo je z r. 1695 jméno Jan a (Markyta) Flaisnera. (Minická far. matr. I.)
Když r. 1779 škola znovu byla zřízena, stal se prvním školním učitelem Václav Hančl. Dostával škol. platu 30 zl. 26 kr. ročně, od kostela užíval 5 strychů polí s podmínkou, by vyučoval chudé děti, štoly 7 zl. 30 kr., sobotalesu od dětí 28 zl. 22 kr., z 64 domů na farnosti novoroční koledy 3 zl. 12 kr. (3 kr. za dům) a od panských 20 strychů uhlí. (Archiv ministr. vnit.)
Poněvadž učitel V. Hančl stonal na souchotiny, pomáhal mu učiti od r. 1791 Jan Žižka, jenž po smrti Hančlově r. 1803 stal se libčickým učitelem.
Roční fasse Žižkova od r. 1791 činila 100 zl., od 1821 zlatých 122. Od r. 1828 (9. července) užíval 5 strychů kostelních polí, za školní a chorovou službu od záduší dostával 30 zl. 26 kr., od hlubického kostela 12 zl. 10 2/5 kr., štoly 3 zl., novoroční koledy 3 zl. 12 kr., sobotalesu 98 zl. 54 kr., a ze škol. fondu 7 zl. 12 kr. Celkem 154 zl. 28 2/5 kr. Od toho odečítalo se učiteli na čištění školy 4 zl. 48 kr.
Učiteli Žizkovi v stáří pomáhal Václav Kochman z Turska. Žižka zemřel r. 1834 ve věku 83 let.
Po něm nastoupil Josef Hausman. Jeho fasse z 8. listopadu r. 1855 činila 337 zl. 50 2/5 kr. Když r. 1857 dostal se do Libčic podučitel Josef Macourek, osadníci odepřeli mu platiti 70 zl. Musil odejíti a vystřídal ho Václav Benda a po něm Jan Štrobách.
Když pak r. 1865 ustanoven byl při farním kostele zvláštní kostelník, učitel přestal vykonávati kostelnickou službu. Josef Hausman zemřel na souchotiny r. 1867.
Když na poč. r. 1879 zřízena byla dvojtřídka, zatímním říd. učitelem stal se František Kozelka, jenž r. 1891 vyměnil si místo s říd. učitelem českého obec. šk. v Prachaticích Vincencem Šofferlem. Tehdy v Libicích působili učitelé Jaroslav Herajn, František Krejza, Václav Krombholz a Věnceslava z Votavů.
R. 1902 odešel Vinc. Šofferle na obec. šk. do Bubenče a po něm zatímně spravoval školu uč. Gustav Dobravský, dlouholetý ředitel kůru. R. 1903 stal se říd. uč. Karel Šimek a po jeho odchodu na odpočinek Gustav Dobrovský.
R. 1928 uchýlil se i on na odpočinek a řediteli měšť. školy Františku Zeithammlovi byla svěřena správa i obec. školy.
R. 1934 oddělena byla správa obec. školy od měšťanské školy a říd. učitelem jmenován František Prášek.
Pokud bylo možno zjistiti, školní dohližitelé byli: František Suk z Libčic (r. 1829-47), Josef Hladík z Letek (1847-59), Josef Knor, představený z Dolan (r. 1851), Karel Míchovský z Chýnova (r. 1859), Matěj Král z Letek (r. 1866) a Josef Suk z Libčic (r. 1874). (Arch. min. vint. a far. matriky.)

Místní události

Na černý mor r. 1680 zemřelo v Libicích, jako v celých Čechách, mnoho lidí. R. 1710 krupobití zničilo polní úrodu. R. 1714 zuřila cholera. R. 1716 i 1717 strašné krupobití a v letech 1726 i 1727 veliká neúroda, že sedláci v celém kraji vůbec daní neplatili. R. 1740 ve válce bavorské umírali lidé na choleru.

Převedl Jakub Semián v roce 2004.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

Dne 10. června 1766 kroupy a průtrž mračen nadělaly veliké škody. V letech 1771-4 neúroda, takže lidé ze záp. a již. Čech houfně žebrali po vsích a na cestách hladem umírali.
Den 18. června 1773 zase kroupy se přehnaly. Dne 20. února 1784 „veliká voda“ a nemenší r. 1794. Dne 25. března r. 1783 vyhořela celá ves, jen kostel byl zachráněn. R. 1832 cholera skosila mnoho lidí. Ustrašený lid si vykládal, že lékaři a rychtáři otrávili studně, by umírali lidé, aby prý jich ubylo! R. 1842 pro sucho byla neúroda na polích, ale množství ovoce.
Povodní 29.-30. března 1845 v Libicích strženy byly domy Jiřího Zrubeckého (č. 10), Matěje Floriána (č. 12), Jana Krále (č. 13), Matěje Kříze (č. 14), Tomáše Křtěna (č. 15), Františka Jednorožce (č. 16), Františka Vondry (č. 28) a Jana Zrubeckého (č. 30).
Při stavbě dráhy r. 1846 odstraněny byly domy, jež stály v cestě nebo jim hrozilo nebezpečenství, že by byly zapáleny jiskrami z lokomotiv. Tehdy sbourány byly domy č. 2 Frant. Bartoňského a č. 9 Josefa Křtěna. Ohnivzdorně byly přestavěny domy Anton. Pučila č.3, Frant. Štulce č. 5, Josefa Zandalky č. 7, Jiřího Zrubeckého č. 10, Tomáše Křtěna č. 15, a Františka Jednorožce č. 16. Náhradu za částečné poškození obdrželi Matěj Kříž č. 14 a farní chrám.
Far. Kopš praví, že Libčice jen s malou výjimkou mají nové, pevné a pěkné domy o jednom patře.
Toho r. 1864 vyhořela fara i s hospodářskými budovami a odpoledne 6. července bylo krupobití.
Když poloha v osadě byla upravena, r. 1847 postaveno bylo nádraží třetí třídy jen pro osoby a rychlozboží. Na nádraží byl přednosta, telegrafista, skladník a 2 výhybkáři. Libčická stanice byla podřízena roztockému železničnímu inspektoru, jenž by traťovým přednostou.
Na nádraží se přijímaly dopisy i peníze a třikrát denně se odesílaly ku Praze a k Drážďanům.
V obvodu libčické farnosti postaveno bylo 8 strážních domků a všech osob v nich i s nádražním personálem bylo 76. (Far. pamět. kn. III.)
Dne 15. července 1875 padaly kroupy u Chýnova a Letek. Toho roku byla taková záplav myší, že se najaře 1857 skoro všechen ozim zaoral. R. 1859 (4. června) opět padaly kroupy.
R. 1861 (14. srpna) shořel mlýn „Na dole“ a v prosinci Šimůnkova stodola. V březnu 1863 vyhořela Kejřova chalupa a začal se stavěti evangelický kostel.
V létě t. r. bylo krupobití.
R. 1866 Prušáci osm dní leželi v Libicích a zanesli sem choleru, na níž umřelo 16 osob.
R. 1875 Pražský spolek želez. hutí postavil válcovnu, A . Bronche chemickou továrnu na výrobu strojových mazadel a J. Haase mydlárnu.
R. 1882 oddělily se Dolany od Libčic a volily svoji obecní správu. R. 1885 Dolany postavily si jednotřídní školu.
Dne 4. září 1890 byla veliká povodeň, jež zanesla sem těla tří utonulých zákoníků z Prahy.
R. 1893 společníci Fischer a Dvořák nakoupili u Libčic za 60.000 zl. pozemků a zřídili kruhovou pec na pálení cihel.
R. 1895 záplava hrabošů a cukrová řepa platila jen 70 kr. Dne 4. října 1896 „ Na dole“ zemřel vydav. a majitel Národních listů JUDr. Jul. Grégr. R. 1897 (18. června) veliká bouře s krupobitím.
R. 1900 provedena byla regulace Vltavy.

Závěr

Romantická poloha Libčic, říční údolí, obklopené strmými stráněmi, a úrodná půda kupodivu odpovídaly pěknému jménu prvního rodu, jenž se tu usadil.
Aby to potvrdil zakladatel hrádku na blízké skále, nazval jej Liběhrad.

Převedl Jakub Semián v roce 2004.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz

Hrádek ve zlých dobách byl rozbořen a posední jeho zbytky smetla moderní doba. Ale jeho mateřská osada Libice přečkala všecky zlé časy a nyní spojena se sousedními Letkami, přejímá vedení celého širého kraje.

Převedl Jakub Semián v roce 2004.

PDF vytvořeno zkušební verzí pdfFactory Pro www.fineprint.cz